Khair Muhammad Nizamani Saiful Moahideen (Sword of Monotheists)

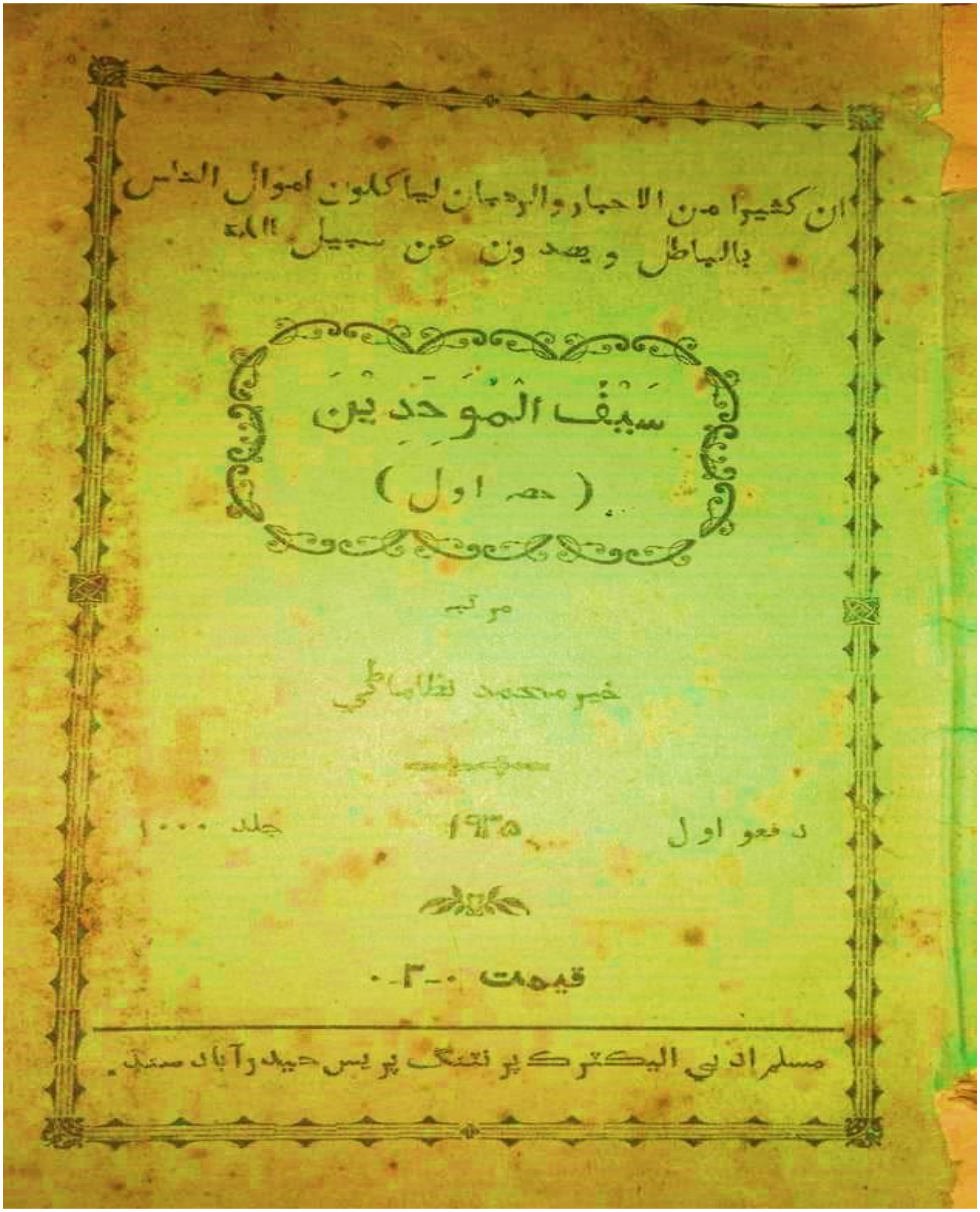

ان كثيرا من الاحبار والرهبان لياكلون اموال الناس
بالباطل ويصدون عن سبيل الله

سَيْفُ الْمُوَحِّدِيْن

(حصہ اول)

مرتب

خير محمد نظاماڻي

دفعو اول ۱۹۳۵ع جلد ۱۰۰۰

قيمت ۰-۳-۰

مسلم ادبي اليڪٽرڪ پرنٽنگ پريس حيدرآباد سنڌ.

سَيف المُؤَحِّدين

حصه اول

مرتب:

خير محمد نظاماڻي

1935

مسلم ادبي اليڪٽرڪ پرنٽنگ پريس حيدرآباد، سنڌ

1935ع ۾ مولانا خير محمد نظاماڻي جو لکيل ڪتاب سيف المؤحدين (هيڪڙائي پرست، موحدن، الله پرستن جي تلوار) جنهن ۾ مولانا صاحب سنڌ ۾ پيري مُردي بابت (خلاف) هيءُ ڪتاب لکيو. هن زماني ۾ به جڏهن هرروز نت نوان نوان فتنا اُڀري رهيا آهن، هي ڪتاب پڙهڻ جهڙو آهي.

پيش ڪندڙ:

فريد نظاماڻي وقار احمد نظاماڻي، ۽ محمد واصف پنهور

2020 ع

متن جو نائون (9) صفحو اسان کي هٿ نه آيو، ان لاءِ معذرت ٿا ڪريون

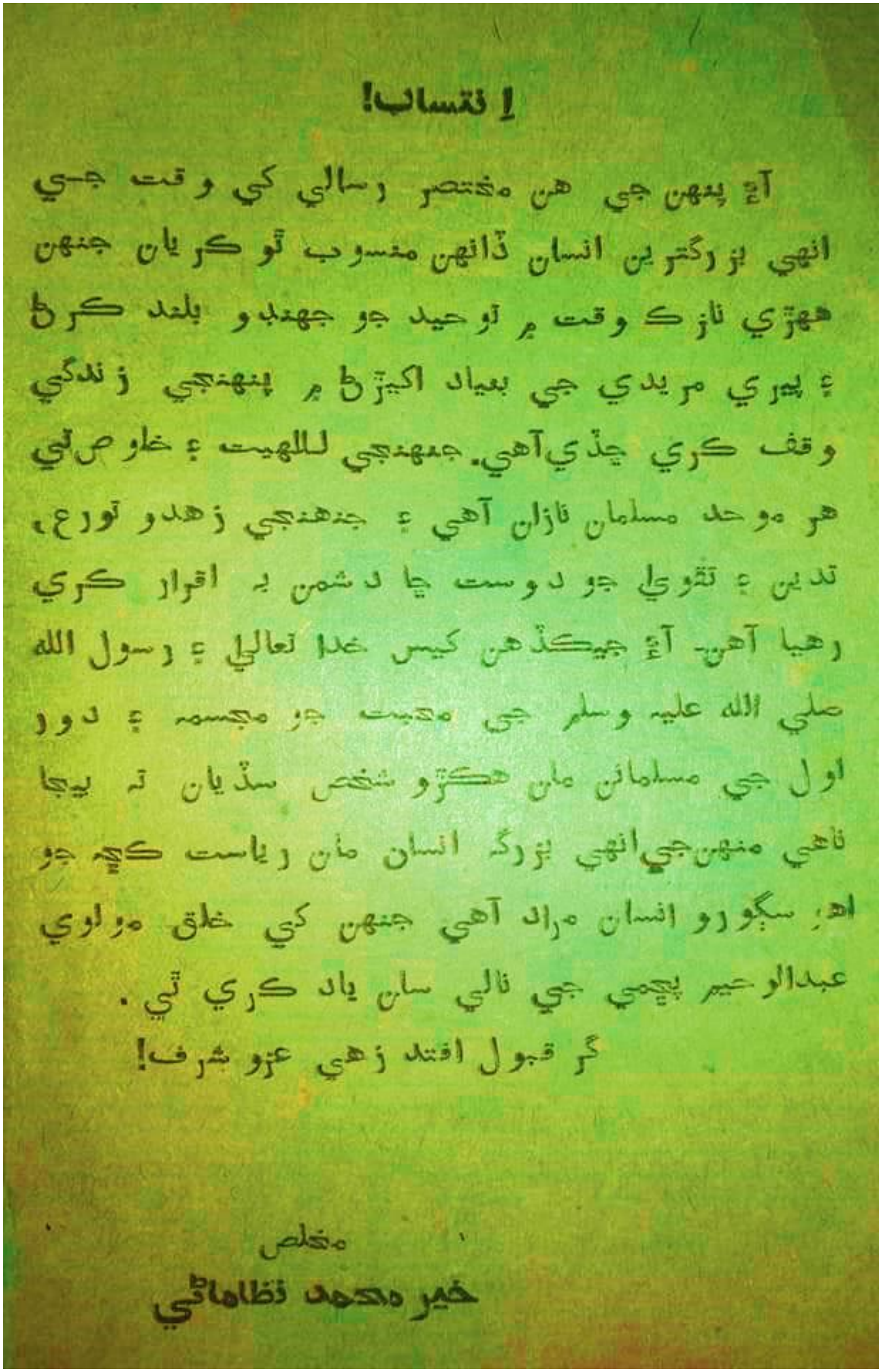

اِنتساب!

آءٌ پنهنجي هن مختصر رسالي کي وقت جي انهي بزرگترين انسان ڏانهن منسوب ٿو ڪريان جنهن هڪڙي نازڪ وقت ۾ توحيد جو جهنڊو بلند ڪرڻ ۽ پيري مريدي جي بنياد اکيڙڻ ۾ پنهنجي زندگي وقف ڪري ڇڏي آهي. جنهنجي للهيت ۽ خلوص تي هر موحد مسلمان نازان آهي ۽ جنهنجي زهد و تورع، تدين ۽ تقويٰ جو دوست ڇا دشمن به اقرار ڪري رهيا آهن. آءٌ جيڪڏهن ڪيس خدا تعاليٰ ۽ رسول الله صلي الله عليه وسلم جي محبت جو مجسمه ۽ دور اول جي مسلمانن مان هڪڙو شخص سڏيان ته بيجا ناهي منهنجي انهي بزرگ انسان مان رياست ڪڇ جو اهو سگورو انسان مراد آهي جنهن کي خلق مولوي عبدالرحيم پچمي جي نالي سان ياد ڪري ٿي.

گر قبول افتد زهي عز و شرف!

مخلص

خير محمد نظاماڻي

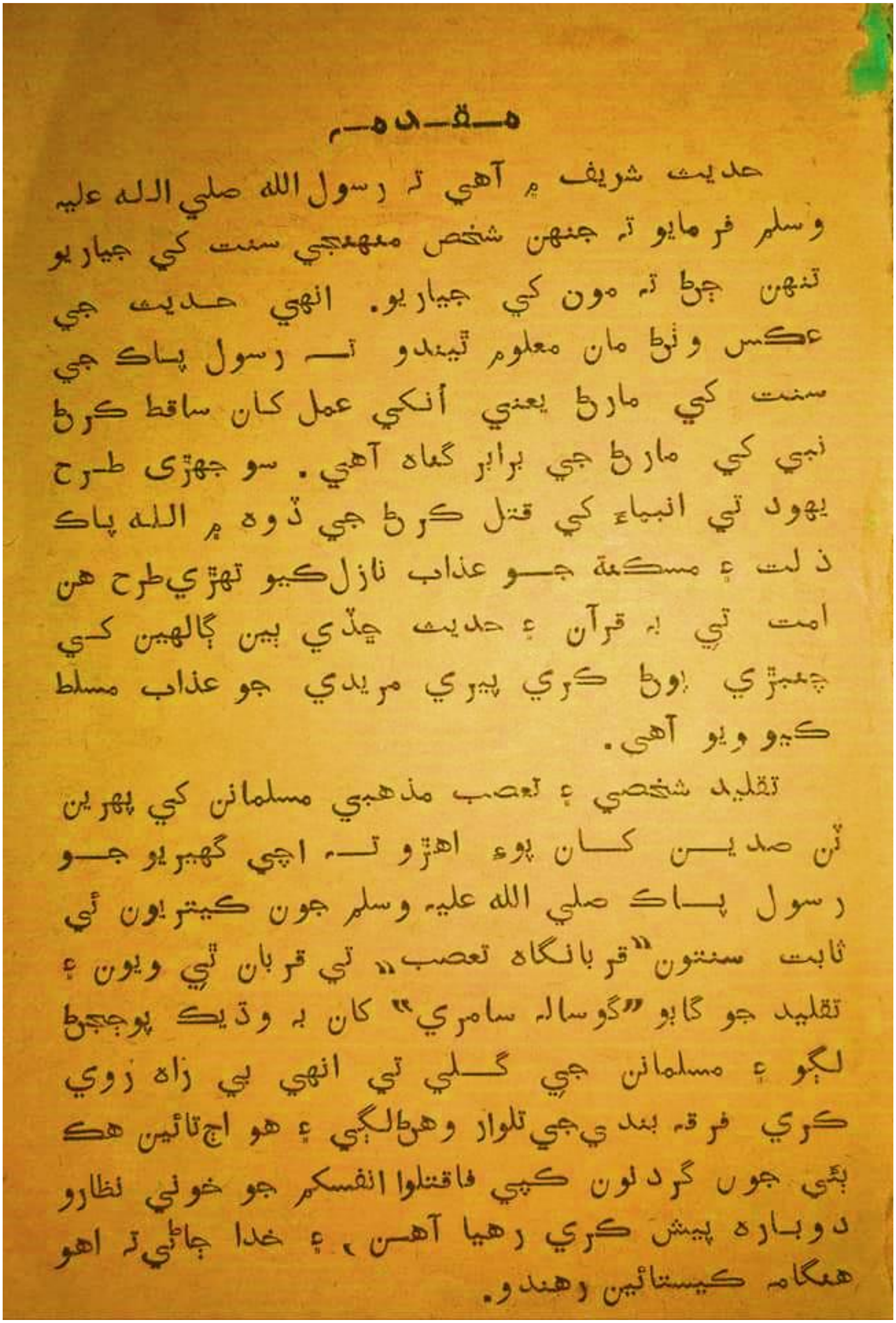

مقدمہ

حديث شريف ۾ آهي ته رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمايو ته جنهن شخص منهنجي سنت کي جياريو تنهن جڻ ته مون کي جياريو. انهي حديث جي عڪس ونڻ مان معلوم ٿيندو ته رسول پاڪ جي سنت کي مارڻ يعني اُنکي عمل کان ساقط ڪرڻ نبي کي مارڻ جي برابر گناه آهي. سو جهڙي طرح يهود تي انبياء کي قتل ڪرڻ جي ڏوهه ۾ الله پاڪ ذلت ۽ مسڪنة جو عذاب نازل ڪيو تهڙي طرح هن امت تي به قرآن ۽ حديث ڇڏي ٻين ڳالهين کي چمبڙي پوڻ ڪري پيري مريدي جو عذاب مسلط ڪيو ويو آهي.

تقليد شخصي ۽ تعصب مذهبي مسلمانن کي پهرين ٽن صدين کان پوءِ اهڙو ته اچي گهيريو جو رسول پاڪ صلي الله عليه وسلم جون ڪيتريون ئي ثابت سنتون “قربانگاه تعصب” تي قربان ٿي ويون ۽ تقليد جو ڳابو “گوساله سامري” کان به وڌيڪ پوڄڻ لڳو ۽ مسلمانن جي ڳلي تي انهي بي زاه زوي ڪري فرقه بندي جي تلوار وهڻ لڳي ۽ هو اڄ تائين هڪ ٻئي جون گردنون ڪپي فاقتلوا انفسکم جو خوني نظارو دوباره پيش ڪري رهيا آهن، ۽ خدا ڄاڻي ته اهو هنگامہ ڪيستائين رهندو.

مسلمانن ۾ تصوف کي ابتدا ۾ جن بزرگن جاري ڪيو تن جو نه معلوم ته هن مان ڪهڙو مطلب هو ۽ ڪهڙي صورت ۾ جاري ڪيو ليڪن اڳتي هلي هن سلسلي اسلام ۽ مسلمانن کي ڪيئن برباد ڪيو سو ڪنهن کان به مخفي ناهي ۽ پيري مريدي جي هاڻوڪي مڪروه صورت ڪن خاص قومن ۽ شخصن جي "شڪم پري" ۽ "زراندوزي" جي ذريعي ڪانسواءِ ٻيو ڪجهه به ناهي ۽ پيري مريدي فقط ماڻهن جي ڪنهن حصي تي حڪومت ڪرڻ ۽ مفت جي مال تي عياشي ڪرڻ جو نالو آهي ۽ بس. پيري مريدي ۾ تقليد شخصي جي هڪ انڌي ۽ قبيح صورت آهي ۽ هن جو مطلب به فقط ماڻهن کي پنهنجن طريقن ۽ رسمن، رواجن ۽ عقيدن ۽ توهماتن جي زنجيرن ۾ قيد ڪرڻ ۽ انهن جي ڳلي ۾ پنهنجي خدمت ۽ غلامي جو طوق وجهي ٻوڙن وانگر نچائڻ، ۽ موهوم دلاسن ۽ ڪوڙن ڏٽن تي ورسائڻ ڪانسواءِ ٻيو ڪجهه به ناهي.

توهانجي اڳيان "پير لواري" جو مثال موجود آهي جو پاڻ کي ۽ پنهنجي آباءَ واجداد کي "خداي مجسم" سڏائي رهيو آهي ۽ پنهنجي ڏاڏي جي قبر تي حج ڪرائي رهيو آهي. ڇا هيڏي ساري مخلوق جا سنڌس پنيان گمراهي جي اوڙاه ۾ ڪري رهي آهي سا انهي پيري مريدي جي برڪت سان يا ڪنهن ٻئي سبب؟ بلڪ هر هڪ پير جي مريدن جو اهو ئي حال آهي ته هو پير جي حڪم کي سڀ کان بالا سمجهن

ٺاءِ پيرن جي فتوائن تي ڪيترائي شرڪ و بدعت جا ڪم ڪري رهيا آهن. ڇا هرهڪ پير جي مريدن جي اها حالت نه آهي ته جيڪڏهن سندن پير خدائي يا نبوت يا مهدويت جي دعوا ڪري ته سڀ نه ته به اڌ مريد ضرور سندس انهي دعوا تي آمنا و صدقنا چوڻ لاءِ تيار ٿي وڃن؟ جيڪڏهن ائين آهي؟ ۽ يقيناً ائين آهي ته پوءِ اهڙي پيري مريدي مسلمانن تي مصيبت ناهي ته ٻيو ڇا آهي؟ ڇا انهي پيري مريدي سان دل جو سوجهرو ملي ٿو يا ماڳهين اندر جون اکيون به ڪڍائڻيون پون ٿيون؟

مون پيري مريدي کي مسلمانن لاءِ خوفناڪ مرض سمجهي "خادم الاسلام" ۾ انهي فتني جي خلاف هڪ مسلسل مضمون "پيري مريدي عذاب آهي" جي عنوان سان لکيو هو جو پنجن قسطن ۾ هلي پورو ٿيو. پيري مريدي جون برايون ايتري قدر آهن جو اهڙا پنجاه مضمون به انهن کي احاطه نه ڪري سگهن. هي مضمون به انهي سلسلي جي هڪ ڪڙي آهي جنهن کي اڳتي "خادم الاسلام" ۾ جاري رکڻ جو ارادو آهي. جيڪڏهن منهنجي حياتي وفا ڪئي ۽ "خادم الاسلام" زنده رهي ته انشاء الله اهو سارو سلسلو قوم جي اڳيان پيش ڪيو ويندو.

منهنجو هي مضمون برابر ڪن صاحبن کي سخت نظر ايندو ليڪن هي مرض ايتري قدر زور وٺي ويو آهي

جو آپريشن ڪرڻ ڪانسواءِ ٻيو ڪو به علاج نظر نه آيو. دوا برابر ڪڙي آهي ليڪن مفيد ۽ زود اثر آهي.

منهنجو هن مضمون ۾ ڪنهن به خاص قوم يا خاص فرد سان خطاب ناهي نڪي ڪنهن چڱي ماڻهو سان مضمون جو تعلق آهي بلڪ منهنجو مضمون مڪارن سان متعلق آهي ۽ نفس جي بندن ۽ قوم جي دشمن سان متعلق آهي تنهن ڪري اهڙا ماڻهو جيڪڏهن ڪاوڙبا يا غصي ۾ پيچ و تاب کائيندا ته مون کي ڪا به پرواه ناهي ڇو ته خواهش پرست انسانن جي عداوت کان ڪهڙو مصلح ۽ مخلص انسان بچي سگهيو آهي جو آءٌ بچي سگهندس. بهر حال منهنجي مضمون مان ڪيترو به فائدو ٿئي ليڪن منهنجي لاءِ هي ئي خوشي بس آهي ته مون سچائي جو نيابو ۽ صداقت جو پيغام بنا خوف و خطر ۽ سواءِ مڪروريا جي پنهنجي قوم جي ڪنن تي پهچايو ۽ صداقت جي اشاعت جي مقابلي ۾ ڪنهن به مخالفت ۽ معاندت جي پروا نه ڪئي.

والحمد لله علي ذالڪ-

خادم الاسلام

خير محمد نظاماڻي

ايڊيٽر خادم الاسلام حيدرآباد سنڌ.

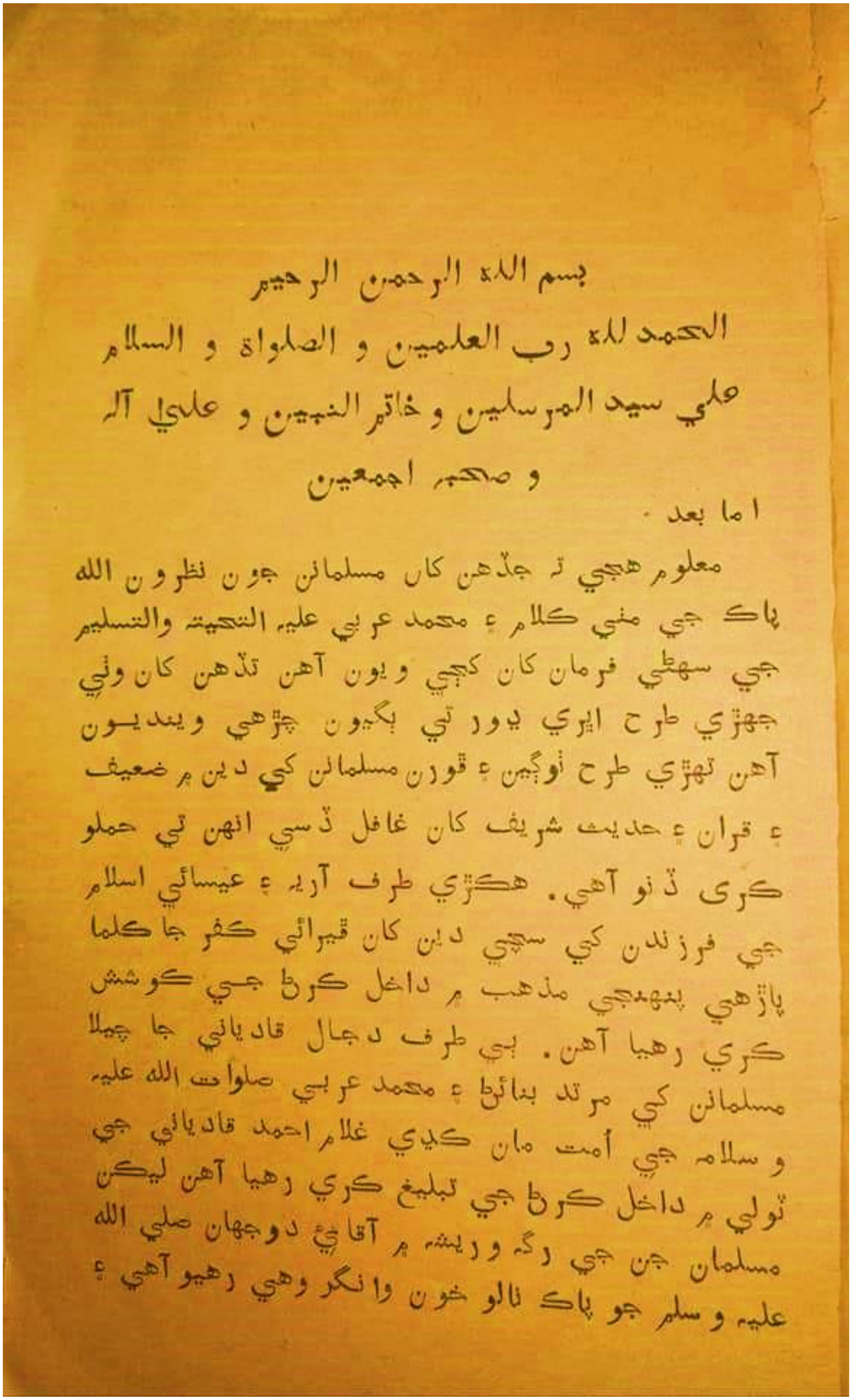

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العلمين و الصلواة و السلام
علي سيد المرسلين و خاتم النبيين و علي آله
و صحبه اجمعين

اما بعد .

معلوم هجي ته جڏهن کان مسلمانن جون نظرون الله پاڪ جي مٺي ڪلام ۽ محمد عربي عليه التحية والتسليم جي سهڻي فرمان کان ڪڇي ويون آهن تڏهن کان وٺي جهڙي طرح ايري ٻور تي بگيون چڙهي وينديون آهن تهڙي طرح أوڳين ۽ قومن مسلمانن کي دين ۾ ضعيف ۽ قران ۽ حديث شريف کان غافل ڏسي انهن تي حملو ڪري ڏنو آهي. هڪڙي طرف آريه ۽ عيسائي اسلام جي فرزندن کي سچي دين کان ڦيرائي ڪفر جا ڪلما پاڙهي پنهنجي مذهب ۾ داخل ڪرڻ جي ڪوشش ڪري رهيا آهن. ٻي طرف دجال قادياني جا چيلا مسلمانن کي مرتد بنائڻ ۽ محمد عربي صلوات الله عليه و سلام جي أمت مان ڪڍي غلام احمد قادياني جي ٽولي ۾ داخل ڪرڻ جي تبليغ ڪري رهيا آهن ليڪن مسلمان جن جي رڳه وريشه ۾ آقاءِ دوجهان صلي الله عليه و سلم جو پاڪ نالو خون وانگر وهي رهيو آهي ۽

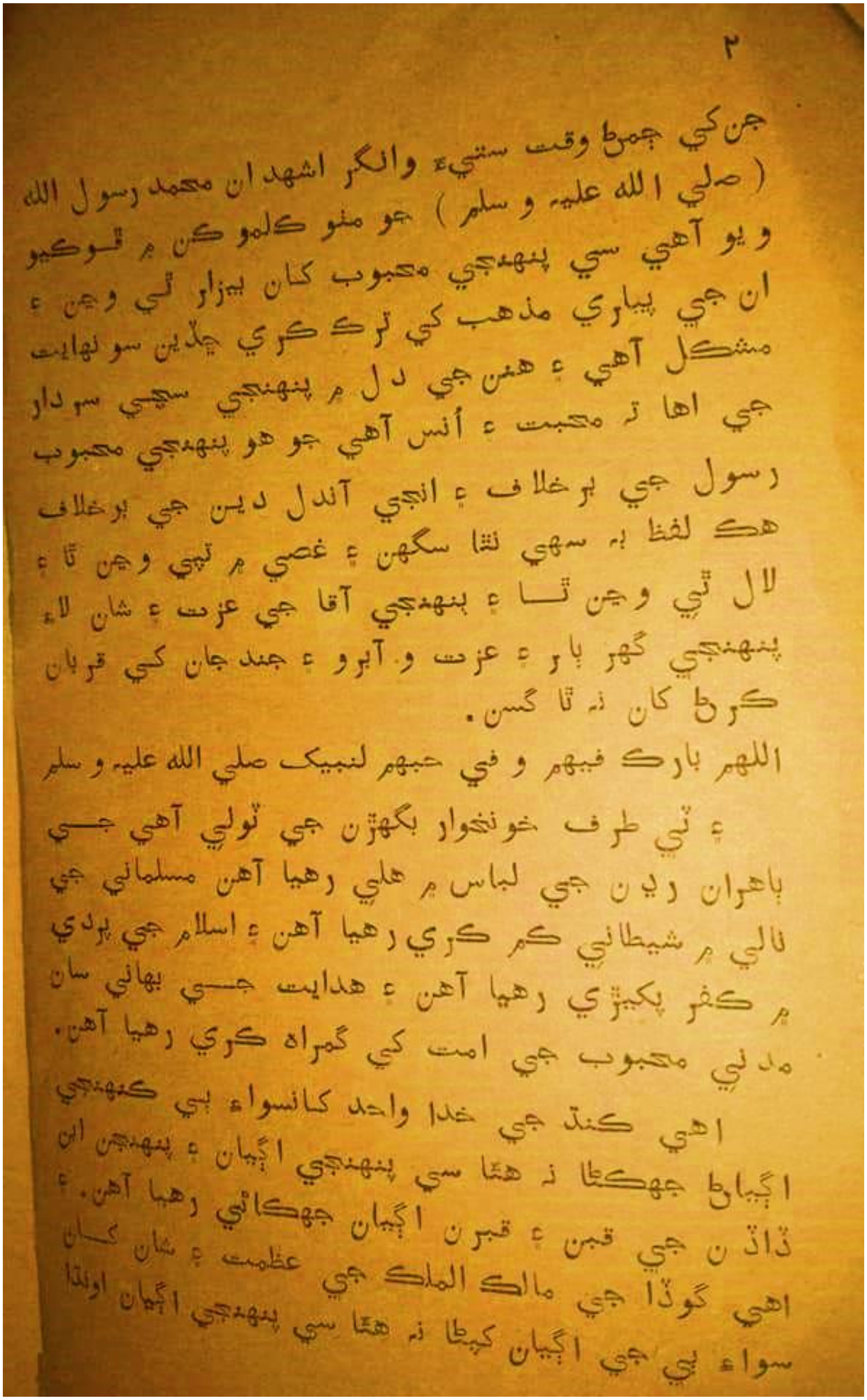

جن کي جمڻ وقت سڻيءَ وانگر اشهد ان محمد رسول الله
(صلي الله عليه و سلم) جو مٺو ڪلمو ڪن ۾ ڦوڪيو
ويو آهي سي پنهنجي محبوب کان بيزار ٿي وڃن ۽
ان جي پياري مذهب کي ترڪ ڪري ڇڏين سو نهايت
مشڪل آهي ۽ هنن جي دل ۾ پنهنجي سچي سردار
جي اها ته محبت ۽ اُنس آهي جو هو پنهنجي محبوب
رسول جي برخلاف ۽ انجي آندل دين جي برخلاف
هڪ لفظ به سهي نٿا سگهن ۽ غصي ۾ تپي وڃن ٿا ۽
لال ٿي وڃن ٿا ۽ پنهنجي آقا جي عزت ۽ شان لاءِ
پنهنجي گهر بار ۽ عزت و آبرو ۽ جند جان کي قربان
ڪرڻ کان نه ٿا گسن.

اللهم بارڪ فيهم و في حبهم لنبيڪ صلي الله عليه و سلم

۽ ٻئي طرف خونخوار بگهڙن جي ٽولي آهي جي
ٻاهران دين جي لباس ۾ هلي رهيا آهن مسلماني جي
نالي ۾ شيطاني ڪم ڪري رهيا آهن ۽ اسلام جي پردي
۾ ڪفر پکيڙي رهيا آهن ۽ هدايت جي بهاني سان
مدني محبوب جي امت کي گمراه ڪري رهيا آهن.

اهي ڪنڌ جي خدا واحد کانسواءِ ٻي ڪنهنجي
اڳيان جهڪڻا نه هئا سي پنهنجي اڳيان ۽ پنهنجن ان
ڏاڏن جي قبن ۽ قبرن اڳيان جهڪائي رهيا آهن ۽
اهي گوڏا جي مالڪ الملڪ جي عظمت ۽ شان کان
سواءِ ٻي جي اڳيان ڪبڻا نه هئا سي پنهنجي اڳيان اونڌا

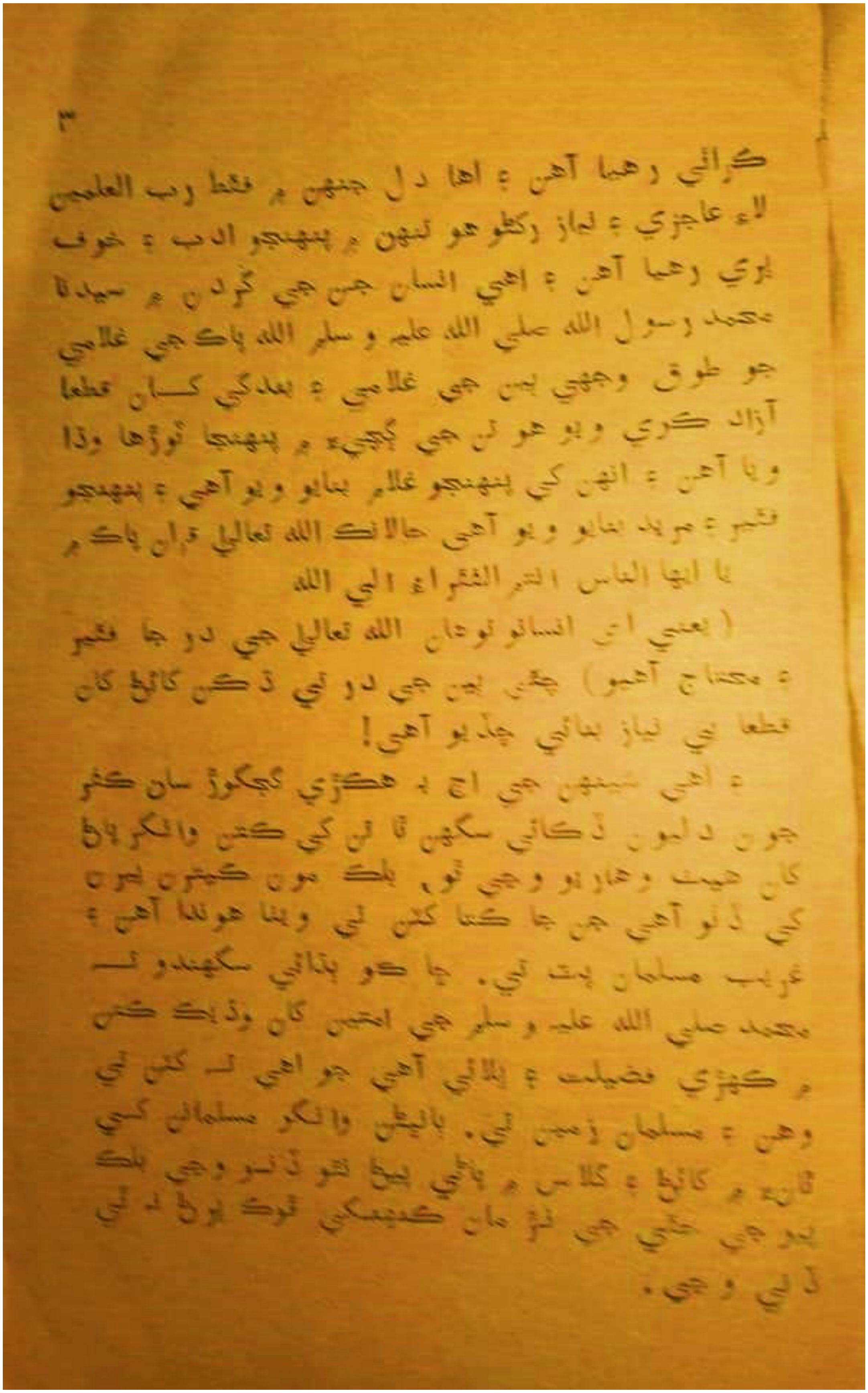

ڪرائي رهيا آهن ۽ اهڙا دل جنهن ۾ فقط رب العلمين لاءِ عاجزي ۽ نياز رکڻو هو تنهن ۾ پنهنجو ادب ۽ خوف ڀري رهيا آهن ۽ اهي انسان جن جي ڳردن ۾ سيدنا محمد رسول الله صلي الله عليه و سلم الله پاڪ جي غلامي جو طوق وجهي ٻين جي غلامي ۽ ٻندگي کــان قطعا آزاد ڪري ويو هو تن جي ڳچيءَ ۾ پنهنجا ٽوڙها وڌا ويا آهن ۽ انهن کي پنهنجو غلام بڻايو ويو آهي ۽ پنهنجو فقير ۽ مريد بڻايو ويو آهي حالانڪ الله تعاليٰ قرآن پاڪ ۾

يا ايها الناس انتم الفقراء الي الله

(يعني اي انسانو توهان الله تعاليٰ جي در جا فقير ۽ محتاج آهيو) ڇڪي ٻين جي در تي ڏکن کائڻ کان قطعا بي نياز بڻائي ڇڏيو آهي!

۽ اهي شيخن جي اڄ به هڪڙي ٻڪوڙ سان ڪفر جون دليون ڏڪائي سگهن ٿا تن کي ڪفن وانگر پاڻ کان هيبت وهاريو وڃي ٿو، بلڪ مون ڪيترن پيرن کي ڏٺو آهي جن جا ڪتا ڪتن تي ويندا هوندا آهن ۽ غريب مسلمان پٽ تي. جا ڪو ٻڌائي سگهندو تـــ محمد صلي الله عليه و سلم جي امتين کان وڏيڪ ڪتن ۾ ڪهڙي فضيلت ۽ ڀلائي آهي جو اهي تـ ڪتن تي وهن ۽ مسلمان زمين تي. بالڪل وانگر مسلمانن کي ڦاٽڻ ۾ ڪاٺ ۽ ڪلاس ۾ پاڻي پيڻ تي ڏنو وڃي بلڪ پير جي حڪم جي ٿڙ مان ڪڍيسڪي ٿوڪ پوڻ ڏ تي ڏني وڃي.

مسلمانن کي ڪاني ڪرامت جا ڏڙڪا ڏيئي بزدل بنايو پيو وڃي ۽ دعا جا دلاسا ڏيئي انهن جا مال ڦريا پيا وڃن ۽ لکن هزارن جي ملڪيتن هوندي سال بسال مسافريون ڪري ڪنگال مسلمانن کان ڏن ۽ چاليها ۽ نذرانا اڳاڙيا پيا وڃن نہ فقط ايترو بلڪ مسلمانن جي ليڇن ۾ هٿ وڌا پيا وڃن. ۽ انهن جون زالون ۽ نياڻيون پڃايون پيون وڃن ۽ مسلمانن کي گمراه ۽ انڌو بنائڻ لاءِ کين ٻڌايو پيو وڃي تہ قرآن ڪو بہ سمجهي نہ ٿو سگهي حالانڪ الله تعاليٰ علي الاعلان فرمائي رهيو آهي

ولقد يسرنا القران للذڪر فهل من مدڪر

يعني اسان قران کي نصيحت لاءِ آسان ڪيو آهي پوءِ ڪو آهي جو نصيحت وٺي؟

سچ تہ هيئن آهي تہ هي ماڻهو ڏسن ٿا تہ جيڪڏهن ماڻهن قرآن پڙهيو ۽ معنيٰ سمجهي تہ اسان جي نڳيءَ مان نڪري ويندا ۽ اسان جي اڳيان جهڪڻ بدران خدا جي اڳيان جهڪندا ۽ اسان جا نذر نياز بند ڪري ڇڏيندا پوءِ اسين پنهنجي پيٽ جو جهنم ڪٿان ڀرينداسون ۽ پرائي پيسي تي عيش ۽ الوليون ڪيئن ڪنداسون پرائي ڪنڌ تي ڪيئن چڙهي هلنداسون ڇو تہ قران سندن اميدون خاڪ ۾ ملائي ڇڏي ٿو ۽ سندن ڪنڌ ڪبي ڇڏي ٿو ۽ قران سندن وڪا چڱي طرح پڌرا ڪيا آهن ۽ سندن نڳين تان پردو لاهي ڇڏيو آهي جيئن تہ قران فرمائي ٿو:

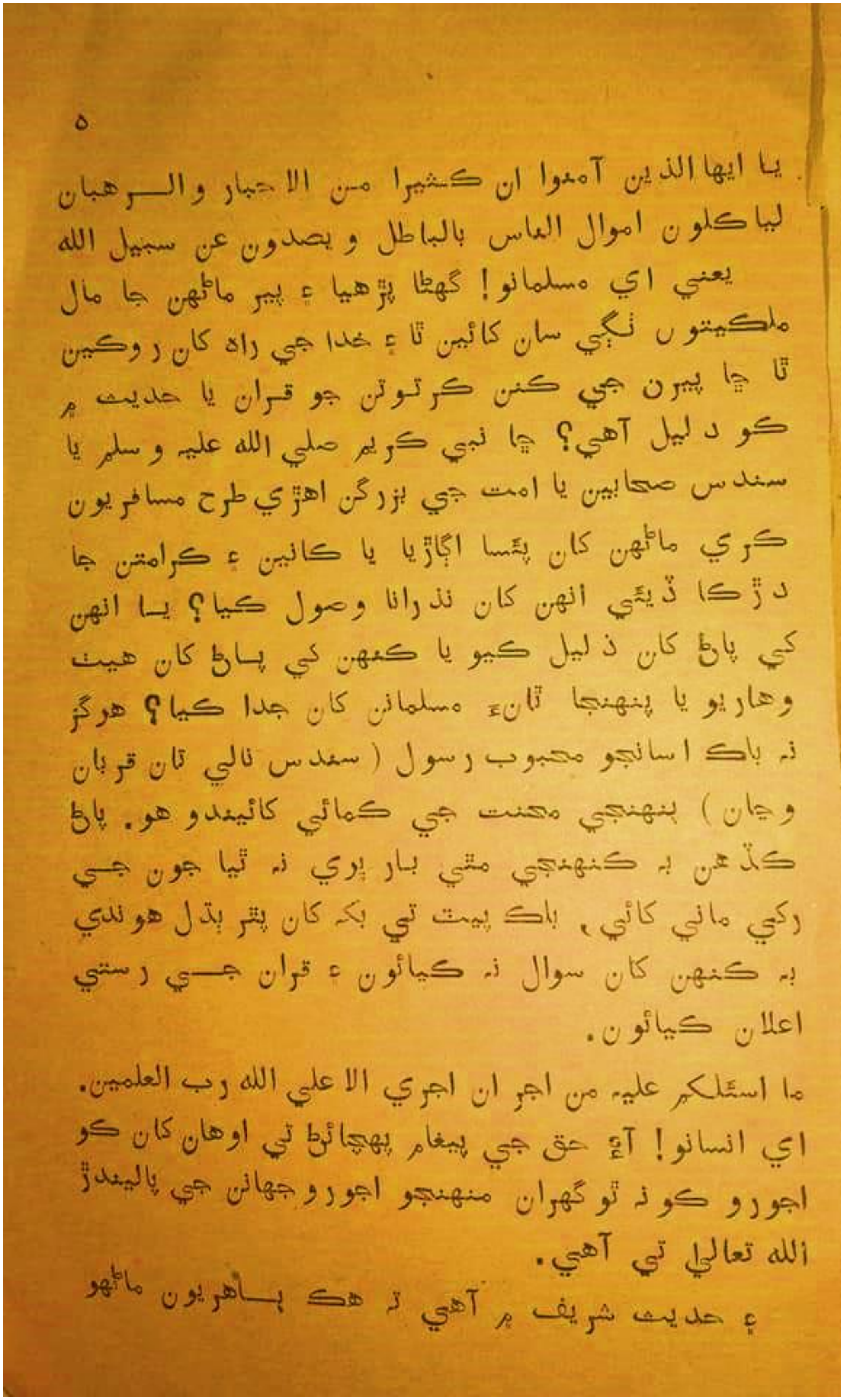

يا ايها الذين آمنوا ان كثيرا من الاحبار والــرهبان ليأكلون اموال الناس بالباطل و يصدون عن سبيل الله

يعني اي مسلمانو! گهڻا پڙهيا ۽ پير ماڻهن جا مال ملڪيتون ٺڳي سان کائين ٿا ۽ خدا جي راه کان روڪين ٿا ڇا پيرن جي ڪن ڪرتوتن جو قران يا حديث ۾ ڪو دليل آهي؟ ڇا نبي ڪريم صلي الله عليه و سلم يا سندس صحابين يا امت جي بزرگن اهڙي طرح مسافريون ڪري ماڻهن کان پئسا اگاڙيا يا کائين ۽ ڪرامتن جا دڙڪا ڏيئي انهن کان نذرانا وصول ڪيا؟ يــا انهن کي پاڻ کان ذليل ڪيو يا ڪنهن کي پــاڻ کان هيٺ وهاريو يا پنهنجا ٿانءَ مسلمانن کان جدا ڪيا؟ هرگز نه. پاڪ اسانجو محبوب رسول (سندس نالي تان قربان وڃان) پنهنجي محنت جي ڪمائي کائيندو هو. پاڻ ڪڏهن به ڪنهنجي مٿي بار ٻري نه ٿيا جون جي رکي ماني کائي، پاڪ پيٽ تي بکه کان پٿر ٻڌل هوندي به ڪنهن کان سوال نه ڪيائون ۽ قران جــي رستي اعلان ڪيائون.

ما اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا علي الله رب العلمين.

اي انسانو! آءٌ حق جي پيغام پهچائڻ تي اوهان کان ڪو اجورو ڪو نه ٿو گهران منهنجو اجورو جهانن جي پاليندڙ الله تعاليٰ تي آهي.

۽ حديث شريف ۾ آهي ته هڪ ٻــاهريون ماڻهو

حضور جن وٽ آيو ۽ حضور کي ڏسي ڏڪڻ لڳو پاڻ ان کي خطاب ڪري فرمايائون ته تون ڊڄين ڇو ٿو آءٌ ڪو بادشاهه ناهيان بلڪ هڪ جهنگلي عورت جو پٽ آهيان جا قديد (سڪل گوشت) کائيندي هئي. اهو آهي انهي ذات بابرڪات جو رعب ۽ وڏائي جنهن جي اشاري تي لکين ماڻهون پنهنجا سر قربان ڪري رهيا هئا.

پاڻ ماڻهن سان گڏ ۽ برابر وهندا هئا تان جو ٻاهريون آيل ماڻهون سڃاڻي ڪين سگهندو هو ته رسول ڪهڙو آهي ۽ صحابي ڪهڙا. پاڻ مسلمانن سان گڏ کائيندا هئا بلڪ ڪيترا دفعا ابوهريره جهڙن مسڪين اصحابن جو اوبارو کاڌو اٽن. هي آهي انهي سردار جي زندگي جو نمونو جنهن دنيا کي فيض ڏنو ۽ خلق کي هدايت پهچائي دنيا کي رڱي ڇڏيو. هي پير فقير ۽ ملا مولوي جي اڄ ڪلهه آڪڙيا گهمن ۽ پاڻ جهڙو ڪنهن کي نٿا سمجهن ۽ محمد صلي الله عليه وسلم جي مسڪين امتين کي پنهنجي اڳيان ذليل ڪن ٿا ۽ انهن کان پاڻ کي پيرين پوائين ٿا ۽ انهن کي پاڻ سان گڏ ويهڻ نٿا ڏين ۽ انهن کي پنهنجن ٿانون ۾ کائڻ پيئڻ نٿا ڏين سي والله بالله منهنجي نظر ۾ بلڪ حق به ائين آهي ته پيغمبر ڪريم جي پيرن مبارڪن جي جتي جهڙا به ناهن. خدا تعاليٰ انهن تي

مار وجهي انهن مسلمانن کي ڇا سمجهو آهي. مسلمان اهو عزت وارو مخلوق آهي جنهن لاءِ نبي ڪريم صلي الله عليہ و سلم بيت الله کي خطاب ڪري فرمايو اي ڪعبہ تنهن جي خدا تعاليٰ وٽ عزت آهي پر مسلمان جي جان ۽ مال جي توکان بہ وڌيڪ عزت آهي ڇا اهڙي عزت وارو انسان آسمان تي وهارڻ جي لائق آهي يا ڪتن وانگر پٽ تي؟ ڇيو وڃي ٿو تہ پير هدايت ٿا ڏين ليڪن آءُ ٿو چوان تہ اهو سراسر ڪوڙ ۽ خلق جي اکين ۾ ڌوڙ وجهڻ آهي. الله تعاليٰ قران مجيد ۾ فرمائي ٿو.

انڪ لا تهدي من احببت و لاڪن الله يهدي من يشاءِ

اي منهنجا رسول تون جنهن کي پسند ڪرين تنهن کي هدايت نٿو ڪري سگهين ۽ الله جنهن کي گهري تنهن کي هدايت ڪري ٿو.

ڇا پير رسول ڪريم صلي الله عليہ و سلم کان بہ وڌيڪ هادي ٿيا آهن جو حضرت جن تہ جنهن کي گهرن تنهن کي هدايت تي آڻي نہ سگهن ۽ هي جنهن کي وٽين تنهن کي پيا فيض ڏين. ڇا هنن جي هٿن قلبن جون ڪنجون آهن؟ قران شاهد آهي تہ نوح عليہ السلام پنهنجي پٽ کي هدايت نہ ڪري سگهيو ۽ ابراهيم عليہ السلام پنهنجي پيءُ کي فيض پهچائي نہ سگهيو ۽ خود سيد الانبيا صلي الله عليہ و سلم پنهنجن مائٽن

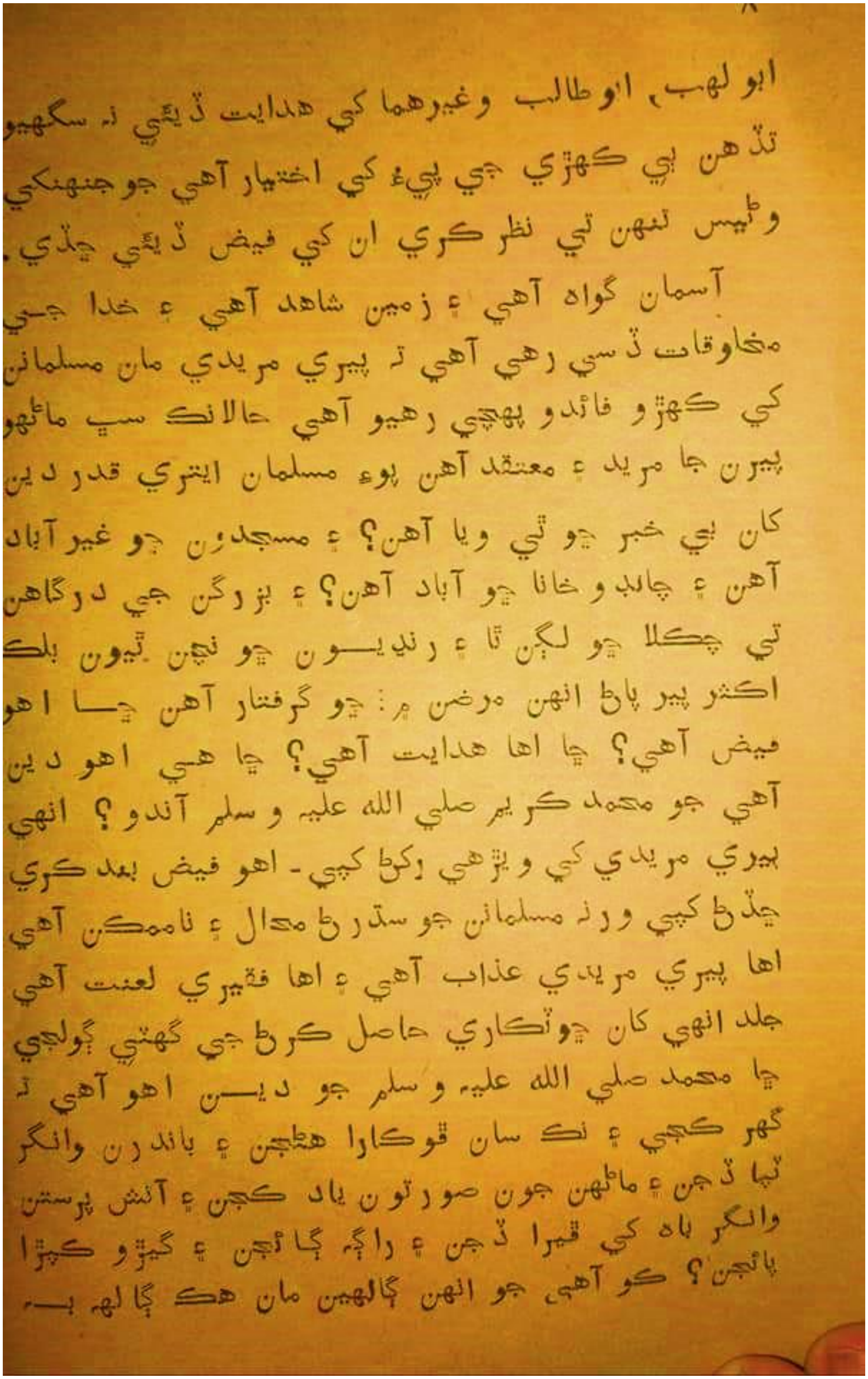

ابو لهب، ابو طالب وغيرهما کي هدايت ڏيئي نہ سگهيو تڏهن بہ ڪهڙي جي پيءُ کي اختيار آهي جو جنهنکي وڻيس تنهن تي نظر ڪري ان کي فيض ڏيئي ڇڏي.

آسمان گواهه آهي ۽ زمين شاهد آهي ۽ خدا جي مخلوقات ڏسي رهي آهي تہ پيري مريدي مان مسلمانن کي ڪهڙو فائدو پهچي رهيو آهي حالانڪ سڀ ماڻهو پيرن جا مريد ۽ معتقد آهن پوءِ مسلمان اينتري قدر دين کان بي خبر ڇو ٿي ويا آهن؟ ۽ مسجدون ڇو غير آباد آهن ۽ چانڊو خانا ڇو آباد آهن؟ ۽ بزرگن جي درگاهن تي چڪلا ڇو لڳن ٿا ۽ رنديون ڇو نچن ٿيون بلڪ اڪثر پير پاڻ انهن مرضن ۾ ڇو گرفتار آهن ڇا اهو فيض آهي؟ ڇا اها هدايت آهي؟ ڇا هي اهو دين آهي جو محمد ڪريم صلي الله عليہ وسلم آندو؟ انهي پيري مريدي کي وڍهي ڪٽڻ کپي۔ اهو فيض بعد ڪري ڇڏڻ کپي ورنہ مسلمانن جو سڌرڻ محال ۽ ناممڪن آهي اها پيري مريدي عذاب آهي ۽ اها فقيري لعنت آهي جلد انهي کان ڇوٽڪاري حاصل ڪرڻ جي گهڻي ڳولجي ڇا محمد صلي الله عليہ وسلم جو دين اهو آهي تہ گهر ڪجي ۽ نڪ سان قوڪارا هڻجن ۽ باندرن وانگر ٽپا ڏجن ۽ ماڻهن جون صورتون ياد ڪجن ۽ آتش پرستن وانگر باهه کي ڦيرا ڏجن ۽ راڳ ڳائجن ۽ گيڙو ڪپڙا پائجن؟ ڪو آهي جو انهن ڳالهين مان هڪ ڳالهه بہ

صفحو نائون موجود ناهي ، هٿ نه آيو،
ان لاءِ معذرت

کي هي پناهہ ڏيئي سگهن ٿا؟ جڏهن تہ رسول ڪريم خود فرمائي رهيا آهن تہ

اني لن يجيرني من الله احدا ولن اجد من دونه ملتحدا

مونکي الله جي عذاب کان ڪو بہ بچائي نہ سگهندو ۽ خدا کان سواءِ مونکي پناهہ جي جاءِ ڪا نہ ٿي سجهي.

بلڪ ڪافر بہ اهڙي بڇڙي عقيدي کان جو اسان کي اسان جي هادين ۽ مرشدن سيکاريو آهي بيزار هئا ۽ چوندا هئا تہ

هو يجير ولا يجار عليہ

يعني الله ٻين جي ڏوهين کي پناهہ ڏي ٿو ۽ ان جي گنهگار کي ڪو بہ پناهہ ڏيئي نٿو سگهي.

حديث شريف ۾ آهي رسول ڪريم پنهنجي نياڻي سيده حضرت فاطمہ کي فرمايائون.

اني لا اغني عنڪ من الله شيئا

يعني اي فاطمہ آءٌ توکان بہ خدا جي سزا هٽائي نٿو سگهان تنهن ڪري نيڪ عمل ڪر. ڇا هي پير نبي ڪريم کان بہ وڌيڪ شافع آهن ڇا وٽن ڪا سند آهي پوءِ ڇو خلق خدا کي ڏتا ڏيئي دين تي عمل ڪرڻ کان روڪي رهيا آهن؟ ڇا انهي لاءِ تہ ماڻهو انهن ڏانهن رجوع ٿين ۽ نفع نقصان جي اُميد منجهن رکي کين راضي ڪن ۽ سون ۽ چانديءَ سان سندن جهوليون ڀريندا رهن.

اي غيرت مند مسلمانو! ڇا مسلمانن ۽ اسلام جي

اها ذلت ڏسي اوهان کي ڏک نه ٿو ٿئي ۽ اوهانجو جگر
نٿو ڦاٽي؟ اوهان جي سيني مان آهه نٿي نڪري ۽ اهو
ڏينهن جنهن لاءِ ڪائنات جي بهتر هستي مڪي ۽ طائف
جي گهٽين ۾ پٿر سٺا ۽ پنهنجو پيارو وطن ڇڏيو ۽
ميدان احد ۾ پنهنجا ڏند مبارڪ ڀڃايا ۽ پنهنجا هزارين
ساٿين ٻڪرين وانگر ڪهايا، سو برباد ٿي رهيو آهي.
ڇا اهو پاڪ خون جو بدر ۽ احد ۽ حنين جي ميدانن
۾ وهيو سو بيڪار ويو؟ ڇا محمد رسول الله صلي الله
عليه وسلم جي پيارن دوستن انهيءَ لاءِ پنهنجا سر ڏنا
ته پويان چند پيٽوڙي اچن، جي پاڻ کي پير سڏائي
گديون بنائي دڪانداري لڳائي ماڻهن جا مال کائين
۽ انهن کي پنهنجي اڳيان جهڪائين؟ ضرورت آهي ته
ڪجهه مسلمان قرآن ۽ حديث هٿ ۾ کڻي ميدان ۾
نڪرن ۽ پيري مريدي جي خلاف تحريري ۽ تقريري
جهاد ڪري امت محمدي کي هن عذاب کان نجات
ڏيارين. ميدان صاف آهي. اهل علم هنن جي چالاڪين
کي چڱيءَ طرح سمجهي ويا آهن ۽ جهڙي طرح اٺ
کي جنهن وڻ سان ٻڌبو آهي تنهن کي کائيندو آهي
تهڙي طرح هنن مان گهڻن پنهنجن مريدن ۽ معتقدن سان
جيڪو سلوڪ ڪيو آهي سو دنيا کي معلوم آهي تنهنڪري
ماڻهن جون دليون هنن کان بيزار ٿي ويون آهن فقط
ظاهري ڏيک آهي. جيڪڏهن هڪ جماعت حق جو

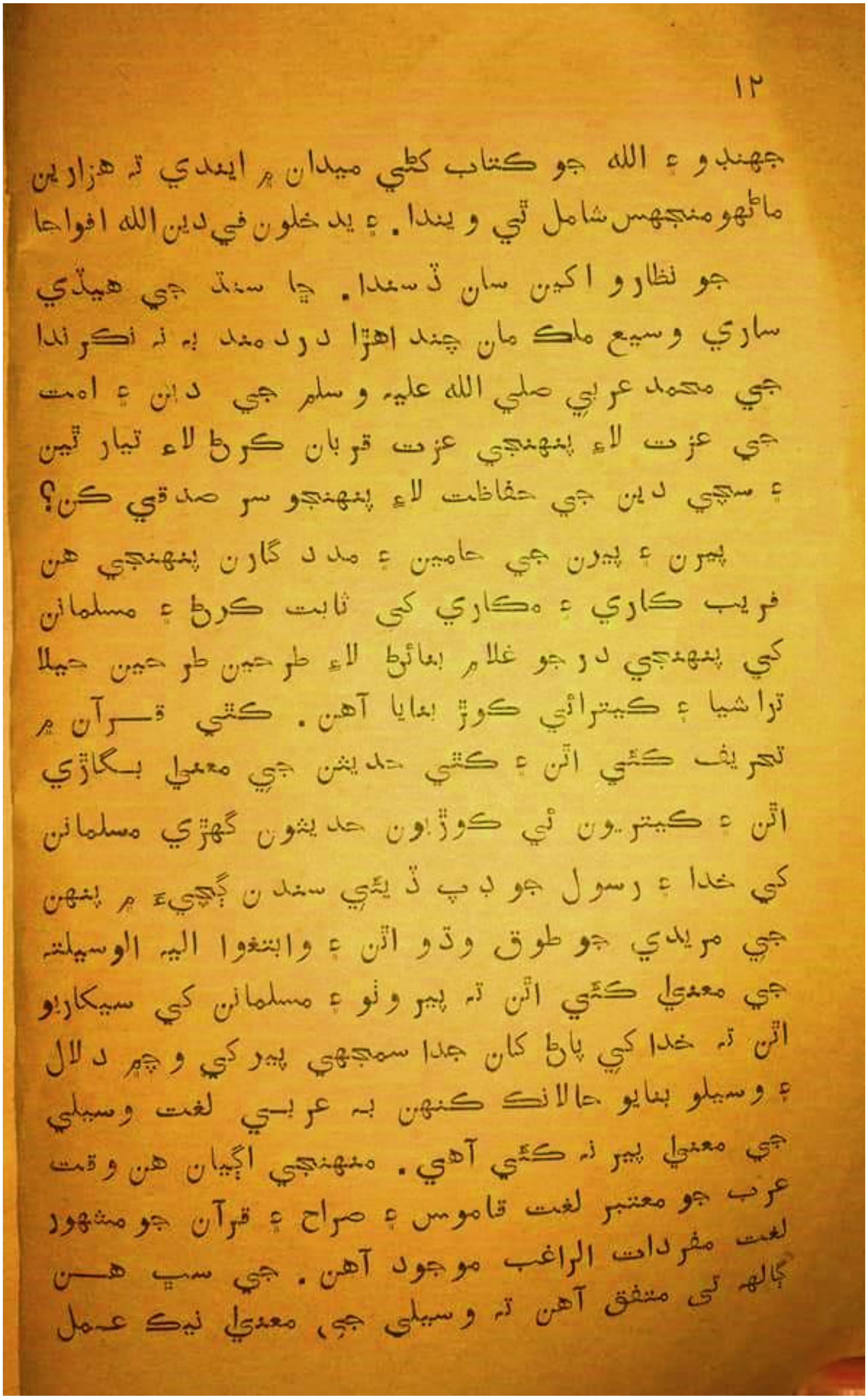

جهنڊو ۽ الله جو ڪتاب کڻي ميدان ۾ ايندي ته هزارين
ماڻهو منجهس شامل ٿي ويندا. ۽ يدخلون في دين الله افواجا
جو نظارو اکين سان ڏسندا. ڇا سنڌ جي هيڏي
ساري وسيع ملڪ مان چند اهڙا دردمند به نه نڪرندا
جي محمد عربي صلي الله عليه وسلم جي دين ۽ امت
جي عزت لاءِ پنهنجي عزت قربان ڪرڻ لاءِ تيار ٿين
۽ سچي دين جي حفاظت لاءِ پنهنجو سر صدقي ڪن؟

پيرن ۽ پيرن جي حامين ۽ مددگارن پنهنجي هن
فريب ڪاري ۽ مڪاري کي ثابت ڪرڻ ۽ مسلمانن
کي پنهنجي در جو غلام بنائڻ لاءِ طرحين طرحين حيلا
تراشيا ۽ ڪيترائي ڪوڙ بنايا آهن. ڪٿي قرآن ۾
تحريف ڪئي اٿن ۽ ڪٿي حديثن جي معنيٰ بگاڙي
اٿن ۽ ڪيتريون ئي ڪوڙيون حديثون گهڙي مسلمانن
کي خدا ۽ رسول جو دپ ڏيئي سندن ڳچيءَ ۾ پنهن
جي مريدي جو طوق وڌو اٿن ۽ وابتغوا اليه الوسيلة
جي معنيٰ ڪئي اٿن ته پير ونو ۽ مسلمانن کي سيکاريو
اٿن ته خدا کي پاڻ کان جدا سمجهي پير کي وچ ۾ دلال
۽ وسيلو بنايو حالانڪ ڪنهن به عربي لغت وسيلي
جي معنيٰ پير نه ڪئي آهي. منهنجي اڳيان هن وقت
عرب جو معتبر لغت قاموس ۽ صراح ۽ قرآن جو مشهور
لغت مفردات الراغب موجود آهن. جي سڀ هن
ڳالهه تي متفق آهن ته وسيلي جي، معنيٰ نيڪ عمل

ڪري خدا جو قرب حاصل ڪرڻ آهي جيئن ته قاموس جا لفظ هي آهن الوسيلة والواسلة المنزلة عند الملڪ والدرجة والقربة و وسل الي الله تعالي توسيلا عمل عملا تقرب به اليه ۽ صراح هن طرح لکي ٿو وسل الي الله تعالي وسيلة وتوسل اليه بوسيلة اذا تقرب اليه بعمل ۽ صاحب مفردات هن طرح سان پيرن فقيرن جون اميدون خاڪ ۾ ٿو ملائي. قال تعالي وابتغوا اليه الوسيلة حقيقة الوسيلة الي الله تعالي مراعاة سبيله بالعلم والعبادة و تحري مڪارم الشريعة. پير صاحبان! ڇا هي ٽيئي لغت جا عالم وهابي هئا تنهن ڪري وسيلي جي معنيٰ عمل صالح ڪيائون ۽ اوهان جو سڳورو نالو وسيلي جي معنيٰ ۾ داخل نه ڪيائون؟ جيڪڏهن جيئرا آهيو ته جواب ڏيو. ناظرين حيران ٿيندا ته جڏهن وسيلي جي معنيٰ لغت ۾ پير ناهي ته پوءِ پيرن کي ڪيئن هي جرات ٿي جو وسيلي جي معنيٰ پير ڪيائون سو حقيقت هن طرح آهي ته پير صاحبن حفظ ماتقدم ۽ پيش بندي جي طور عام ماڻهن کي هي پٽي پاڙهي ته قرآن جي دريا جا غواص آهيو ته اسين ظاهر ۽ باطن جا عالم آهيون ته اسين مطلب ته دنيا جي علوم و فنون جا بحرالعلوم آهن ته پيرائي آهن ۽ بس. ڪٿي عربي جي هڪ سٽ به صحيح نه پڙهي سگهن ته به ڪتابن جون پيٽيون ڀريو رازي ۽ غزالي جا استاد بڻيا گهمندا هي مولوي جي پيرن سان گڏيا گهمندا آهن سي

بيشڪ حقيقت ڄاڻن ٿا ۽ اها خبر اٿن ته وسيلي جي معنيٰ پير ناهي پر دنيا جي متاع قليل جي طمع ۽ لالچ اها بلا آهي جنهن علماءِ يهود کي تورات ۾ تحريف ڪرڻ تي مجبور ڪيو- سو اهڙا مولوي به دنيا ڪمائين ٿا ۽ آخرت وڃائين ٿا.

اوهان اکين سان ڏٺو ته ڪراچي، بوبڪ، ٺاروشاه مان اهڙا مولوي به نڪتا، جن پير لواري جي حق لي هجڻ لاءِ رسالا ڇپايا ۽ ڪورٽ ۾ شاهديون ڏيڻ آيا ته خدا پنهنجن صفتن ۾ لاشريڪ له ناهي- اهڙي طرح هر هڪ پير کي پنهنجا ذاريل مولوي آهن جنجو مقصد مسلمانن کي ڦاسائي پيرن جي حوالي ڪرڻ آهي ۽ بس جن مولوين جو مطلب فقط محرم، عرس ۽ يارهين جا حلوا کائڻ ۽ رجب ۾ زڪوات وٺڻ آهي سي اعتبار جي لائق ناهن اهڙن مولوين جي ايمان جي قيمت حلوي جي هڪڙي رڪابي، پلاءُ ۽ زردي جي ٿالهي آهي ۽ اهي ڏهه رپيا ماهوار ۽ پيٽ جي ماني لي پنهنجو ايمان ۽ ضمير پيرن جي حوالي ڪري ڇڏين ٿا انهن جي مولويت کان ڏوڪي ۾ نه اچڻ کپي انهن جي نڪ مان ڳالهائڻ تي فريب نه کائجي ۽ انهن جي چپ ڪيڏي روئڻ کان ذرو به متاثر نه ٿيڻ کپي ڇو ته اهي پئسي لاءِ رئندا آهن ۽ سڄي ڳراه جي فراق ۾ چپ ڪيڏندا آهن اهي اوهان کي رئاڙي اوهان جي کيسي

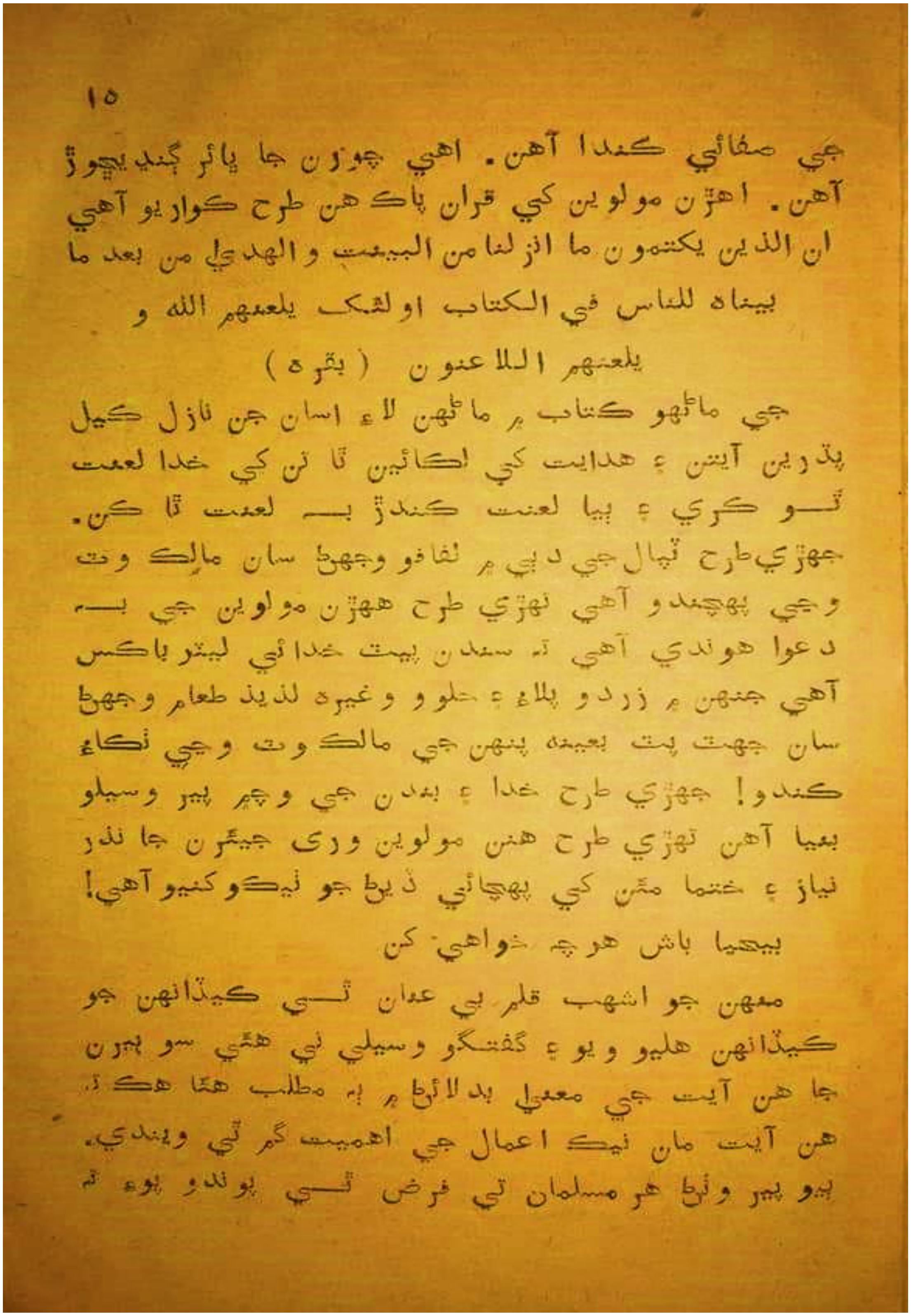

جي صفائي ڪندا آهن. اهي چوڙن جا پائر ڳنڍيڇوڙ آهن. اهڙن مولوين کي قرآن پاڪ هن طرح ڪواريو آهي

ان الذين يكتمون ما انزلنا من البينت والهدى من بعد ما
بيناه للناس في الكتاب اولئك يلعنهم الله و
يلعنهم اللاعنون (بقره)

جي ماڻهو ڪتاب ۾ ماڻهن لاءِ اسان جي نازل ڪيل پڌرين آيتن ۽ هدايت کي لڪائين ٿا تن کي خدا لعنت ٿو ڪري ۽ ٻيا لعنت ڪندڙ به لعنت ٿا ڪن. جهڙي طرح ٽپال جي دٻي ۾ لفافو وجهڻ سان مالڪ وٽ وڃي پهچندو آهي تهڙي طرح هنن مولوين جي به دعوا هوندي آهي ته سندن پيٽ خدائي ليٽر باڪس آهي جنهن ۾ زردو پلاءُ ۽ حلوو وغيره لذيذ طعام وجهڻ سان جهٽ پٽ بعينه پنهنجي مالڪ وٽ وڃي نڪاءُ ڪندو! جهڙي طرح خدا ۽ ٻندن جي وچ ۾ پير وسيلو بڻيا آهن تهڙي طرح هنن مولوين وري جيئرن جا نذر نياز ۽ ختما مڙن کي پهچائي ڏيڻ جو ٺيڪو ڪنيو آهي!

بيحيا باش هرچه خواهي ڪن

معنيٰ جو اشهب قلم بي عنان ٿي ڪيڏانهن جو ڪيڏانهن هليو ويو ۽ گفتگو وسيلي تي هئي سو ٻيرن جا هن آيت جي معني بدلائڻ ۾ به مطلب هئا هڪ ته. هن آيت مان نيڪ اعمال جي اهميت گم ٿي ويندي. ٻيو پير وٺڻ هر مسلمان تي فرض ٿي پوندو پوءِ ته

پهچي گيه پر. ۽ مسلمانن جون گردنون هونديون ۽ پيرن جا هٿ ۽ مسلمانن جا مال هوندا ۽ پيرن جا کيسا

ناظرين توهان ڏٺو ته انهن آيتن ۾ تحريف ڪرڻ ۽ مسلمانن کي وسيلي جي هٿرادو معنيٰ پڪي ڪرائڻ کان پوءِ سندن مال ۽ عزت تي پير ڪهڙي طرح قابض ٿي ويٺا آهن.

زمين جنبد نه جنبد گل محمد!

پيرن جي دعوا آهي ته خدا پاڪ ٻانهن کان دور آهي تنهن ڪري خدا وٽ پهچڻ لاءِ پير جو ضرور آهي. ليڪن اهو سراسر ڪوڙ آهي ۽ الله پاڪ تي افترا آهي ۽ بهتان آهي بلڪ الله پاڪ قريب آهي ۽ نهايت ويجھڙو آهي جئين ته انهي باري ۾ رحمان جو فرمان هي آهي.

نحن اقرب اليه من حبل الوريد

اسين پنهنجي ٻانهي کي ساهه جي رڳن کان به ويجهڙا آهيون ۽ ٻي هنڌ ڏيهن جي، ڏاتار ۽ عالم جي آڌار جو هي فرمان آهي.

اذا سالک عبادي عني فاني قريب-

اي منهنجا نبي منهنجا ٻانها جڏهن توکان منهنجو ڏس پڇن تڏهن چوبن ته اوهان جو رب فرمائي ٿو ته آءٌ تمام ويجھڙو آهيان.

پوءِ ڪهڙو انسان آهي جو مسلمان سڏائڻ جي

با وجود قرآن جي فرمان کي غلط سمجهي ۽ پيرن جي ڪوڙ ۽ بهتان تي ايمان آڻي.

اهو عقيدو جو مسلمانن کي پيرن ڏسيو آهي سو ڪافرن جو عقيدو آهي ۽ لات ۽ منات جي بعدن جو عقيدو آهي ۽ الله تعاليٰ اهڙي عقيدي رکندڙن ۽ خدا کي پاڻ کان پري ڄاڻندڙن کي پنهنجي پاڪ ڪلام ۾ هن طرح ياد ڪيو آهي.

والذين اتخذوا من دونه اولياء ما نعبدهم الا ليقربونا
الي الله زلفيٰ

جن ماڻهن الله ڌاران ٻين کي پنهنجون حاجتون پوريون ڪندڙ بنايو آهي سي چون ٿا اسين کين هن لاءِ ڀڄون ٿا ته هو اسان کي الله وٽ ويجهڙائي ۾ ويجهو ڪن. (زمر)

۽ ٻي هنڌ مالڪ الملڪ جو هي فرمان آهي.

واتخذوا من دون الله آلهة ليكونوا لهم عزا (مريم)

ڌڻي ڌاران ٻين معبودن کي هن لاءِ ورتائون ته کين خدا وٽ عزت ڏيارين.

۽ ٻي هنڌ قرآن پاڪ انهن جڙتو معبودن جي هن طرح سان مٽي پليد ڪئي آهي.

فلولا نصرهم الذين اتخذوا من دون الله قربانا آلهة
بل ضلوا عنهم وذالک افکهم وما كانوا يفترون
(احقاف)

پوءِ ڇا لاءِ سندن انهن معبودن جن کي الله کانسواءِ

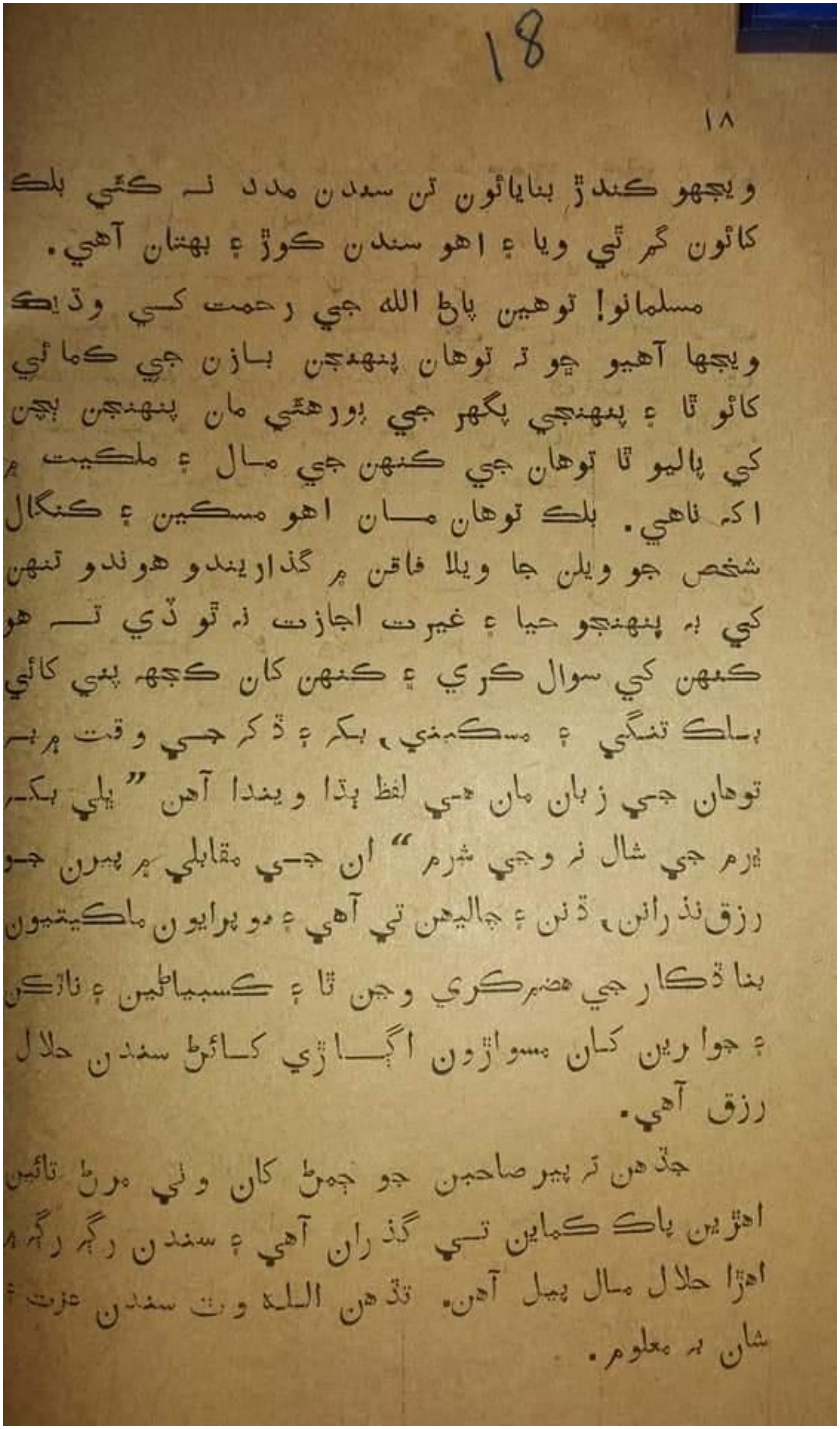

ويجهو ڪندڙ بنايائون تن سندن مدد نه ڪئي بلڪ
ڪائون گمر ٿي ويا ۽ اهو سندن ڪوڙ ۽ بهتان آهي.

مسلمانو! توهين پاڻ الله جي رحمت کي وڌيڪ ويجها آهيو جو ته توهان پنهنجن ٻانهن جي ڪمائي کائو ٿا ۽ پنهنجي پگهر جي ٻورهئي مان پنهنجن ٻچن کي پاليو ٿا توهان جي ڪنهن جي مال ۽ ملڪيت ۾ اک نه ناهي. بلڪ توهان مان اهو مسڪين ۽ ڪنگال شخص جو ويلن جا ويلا فاقن ۾ گذاريندو هوندو تنهن کي ۾ پنهنجو حيا ۽ غيرت اجازت نه ٿو ڏي ته هو ڪنهن کي سوال ڪري ۽ ڪنهن کان ڪجهه پني کائي ٻاک تنگي ۽ مسڪيني، بکر ۽ ڏکر جي وقت ۾ ٻس توهان جي زبان مان هي لفظ پڌا ويندا آهن ”پلي بک ڀرم جي شال نه وڃي شرم“ ان جي مقابلي ۾ پيرن جو رزق نذرانن، ڏنن ۽ چاليهن تي آهي ۽ مو ٻرايون ملڪيتون بنا ڏڪار جي هضم ڪري وڃن ٿا ۽ ڪسبياڻين ۽ ناڙڪن ۽ جوارين کان مسواڙون اگهاڙي کائڻ سندن حلال رزق آهي.

جڏهن ته پير صاحبن جو جمڻ کان وٺي مرڻ تائين اهڙين پاڪ ڪماين تي گذران آهي ۽ سندن رگ رگ ۾ اهڙا حلال مال پيل آهن. تڏهن الله وٽ سندن عزت ۽ شان ۾ معلوم.

بيهقي ۾ حضرت ابوبڪر کان روايت آهي ته رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمايو ته

لا يدخل الجنة جسد غذي بالحرام

يعني اهو ماڻهون جو حرام جي رزق تي پليو آهي سو بهشت ۾ داخل نه ٿيندو.

۽ هي حديث ۾ حضرت جابر کان آهي ته حضرت جن فرمايو ته

لا يدخل الجنة لحم نبت من السحت وكل لحم نبت كانت النار اولي به

يعني اهو گوشت جو حرام رزق مان ٺهيو آهي سو بهشت ۾ نه ويندو

۽ سيڪو اهڙو ماس جو حرام رزق مان ٺهيو آهي سو باه انهي جي وڌيڪ حقدار آهي

مسلمانو! توهان کي ٻير ڪوڙ ٻڌائي ۽ ڪوڙا ڏتا ڏيئي توهان جا مال ڦري وڃن ٿا. ڀلا جيڪي ماڻهون پاڻ ڪوڏي ڪوڏي لاءِ محتاج آهن ۽ ٻين جي ڪيسن ۽ ڪمائن ۾ اکيون وجهو وينا آهن ۽ سال بسال توهان جي در تي اچي لڏا لاهين ۽ ڌڪا کائين ٿا سي توهانکي ڪهڙي طرح روزي ۾ برڪت وجهي ڏيندا. ڀلا جيڪڏهن هنن ۾ سچ پچ اها طاقت هجي ها ته پهرين پنهنجي رزق ۾ برڪت وجهن ها ۽ ٻين جي در تي ڌڪا نه کائين ها ۽ ٻين کان نذرانا

نہ ڇڏائين ها. ياد رکو ھي سچا پيشوا ناھن بلڪ جٺي پوليس آھن. اسلام آڻڻ ۽ حضرت محمد مصطفیٰ تي ڪلمي پڙھڻ کان پوءِ الله تعاليٰ انسان کي سڀني جڙين ۽ جٺين کان آزاد ڪري ڇڏيو آھي ليڪن پير صاحبن ڏڻ ۽ نذراني جي بهاني سان اوھان تي اھا مصيبت مڙھي ڇڏي آھي جا ٻارھين مھيني ڇھين مھيني اڳاڙي وڃن ٿا.

جا اوھين سمجھو ٿا تہ ھي توھانکي پٽ وٺي ٿا ڏين ۽ توھانجي اولاد کي مرض موڙي کان بچائين ٿا. ھرگز نہ بلڪ پيرن جي وس جي ڳالھہ ھجي تہ توھان مان ھڪڙي کي بہ پٽ نہ ملي. ھنن جي زبان مان دعا جھڙا لفظ ٻڌي ڏوکو نہ کائو. ھنن جي دل مان اھائي دعا نڪرندي آھي تہ مريد لاولد ٿي مري تہ سندس مال تي قبضو ڪريون.

جا توھان نہ ڏٺو آھي تہ ڪو مريد جڏھن لا اولاد ٿي مرندو آھي تڏھن سندس زر و زمين جو مالڪ پير بڻجي وھندو آھي. جا پيرن مان گھڻن وٽ جيڪي زمينون آھن سي اھڙيطرح مليون آھن يا ڪنھن ٻيءَ طرح؟ مون کي ياد آھي تہ ڪجھہ سال ٿيا تہ تلھار جي پير جانري ڳوٺ وٽ ھڪ نظاماڻي لا اولاد ٿي فوت ٿيو تہ سندس ”ڪفن کوس“ پير ڏرٽو ماري اچي ويٺو ۽ چيائين تہ آءٌ بہ اميد وار

مٿس تنهنڪري مونکي به مال مان حصو ڏيو. آخر وارثن کي ڏڙڪا ڏيئي زمين مان حصو وٺي روانو ٿيو.

افسوس هي هندستان جي وهمي ۽ پيري زمين آهي جتي جا انسان انهن فريبن ۽ مڪارين کي به درويشي ۽ بزرگي ڄاڻن ٿا جڏهن ترڪي يا يورپ جي ڪنهن ٻئي حصي ۾ اهڙو حرامخور ۽ بي درد انسان هجي ها ته ڪيس معلوم ٿئي ها ته ڪيس سندس مڪاريءَ جو ڪهڙو ٿو بدلو ملي.

پيرن جهڙي طرح زندگي ۾ پنهنجي لاءِ ڏن ۽ نذرانا مقرر ڪرايا آهن ۽ هو ماڻهن تي دٻاءُ ۽ زور وجهي ۽ انهن کي دعا جا دلاسا ۽ پٽ جا ڏڙڪا ڏيئي انهن جا مال ملڪيتون هضم ڪري رهيا آهن. تهڙي طرح مرڻ کان پوءِ به ماڻهن جا مال پاڻ ڏانهن سيرين ٿا. ماڻهن تي اثر وڌا ويا آهن ته پيرن جي قبرن تي نذر نياز ۽ ڪنيون مانيون ڪرڻ ۽ انهن جي ٻاسيڻن ٻاسڻ ۾ هي هي. فائدا آهن- ۽ انهن کي سڏڻ سان سڀ مرادون پوريون ٿين ٿيون ۽ مشڪلون حل ٿين ٿيون، حالانڪ اهو به نجو ڪوڙ ۽ فريب آهي- جو ته ساري مخلوقات جو نفعو ۽ نقصان مالڪ الملڪ جي هٿ ۾ آهي ۽ ساري جهان جو ڪاروبار هڪ ئي جي اختيار ۾ آهي جنهن ته سهڻي ڏاتار جو فرمان آهي:

يدبر الامر من السماء الي الارض

22

آسمان کان زمين تائين ڪنهن جي جوڙ جڪ الله ئي ته ڪري. ۽ الله تعاليٰ پنهنجي پياري رسول کي فرمائي ٿو

قل لا املڪ لنفسي نفعا ولا ضرا الا ماشاء الله

جنهن ته آءٌ پنهنجي وجود لاءِ به نفعي ۽ نقصان جو اختيار ڪون ٿو رکان مگر جيڪي الله گهري.

جڏهن ته خدا جو پاڪ رسول اهڙي نموني ۾ پنهنجي عاجزي ظاهر ڪري تڏهن ٻيو جو شخص جوڳي ته ٻونگي ۽ منهنجن اهن ڏاڏن کي خلق کي نفعي ۽ نقصان پهچائڻ جي طاقت آهي تنهنجي بي ايمان ۽ ڪذاب ۽ دجال هجڻ ۾ ڪهڙو شبهو؟

ڇا ٻت ۽ ڏيڱرون جيئرا ۽ مٺا پير ٿا ڏين؟ جيڪڏهن ائين آهي ته پوءِ خدا جي هن ڪلام جي معنيٰ ڪهڙي ٿيندي.

افرايتم ما تمنون أأنتم تخلقونه ام نحن الخالقون

ڇا توهان پنهنجي مني تي غور ڪيو آهي؟ ڇا انهي کي اوهين ٿا بنايو يا آءٌ ٿو بنايان؟

۽ مالڪ الملڪ جو هي فرمان ڪيڏانهن ويندو؟

لله ملڪ السموات والارض يخلق ما يشاء يهب لمن يشاء اناثا ويهب لمن يشاء الذڪور او يزوجهم ذڪرانا واناثا ويجعل من يشاء عقيما (شوريٰ)

آسمان ۽ زمين جي حڪومت رڳو الله جي آهي جيڪي گهري ٿو سو پيدا ڪري ٿو جنهن کي وڻيس ٿو

تڏهنڪي ڏيئُون ڏئي ٿو ۽ جڏهنڪي وڻيس ٿو تڏهنڪي پٽ يا جاڙا پٽ ۽ ڏيئُون ڏئي ٿو ۽ جڏهنڪي وڻيس تڏهنڪي بي اولاد ٿو ڪري.

ڇا ڪو مسلمان انهن آيتن ۾ شڪ آڻيندو ۽ خدا مان ويساهه لاهي پيرن ۽ انهن جي قبرن کي اولاد ڏيندڙ ڄاڻندو؟ جيڪڏهن نه ته پوءِ قادري جو ڪڙو ڇو ٿو لوڏيو وڃي؟ سرورڪي ڇا لاءِ سڏ ڪيا ٿا وڃن؟ پيٿائي تي ڇو ٿا پنڌ ڪيا وڃن؟ شهباز تي ڇا لاءِ حاضريون ٿيون ڀرجن؟ درازن ۽ راڻيپور تي ڇو ٿيون پيتائون ڏجن. جهوڪ ۽ ٻلڙي جو ڇو ٿو سلام ڪجي؟ ملتان ۽ اجمير ڇو ٿا پيٽجن؟

آه! مسلمان، جن جو دين توحيد ۽ غير خدا کان بيزاري ۽ مخلوقات ۾ بي اعتباري آهي تن کي پيرن برباد ڪري ڇڏيو ۽ پنهنجي پيٽ ڀرڻ لاءِ انهن جو ايمان ناس ڪري ڇڏيو. خدا مان انهن جو ويساهه ڪٽائي ڇڏيو ۽ رسول پاڪ جي پيروي انهن کان کسي ورتي ۽ انهن جو اخلاق ناس ڪري ڇڏيو!

ڇا اڪثر هرنندي وڏي پير جي قبر تي ميلو ڪونه ٿو لڳي؟ اتي ناٽڪ ۽ جوئا ڇا دڪان ڪونه ٿا لڳن؟ ڇڪلا ڪونه ٿا لڳن؟ ڇا زناڪار عورتون ۽ مرد ميلن تي

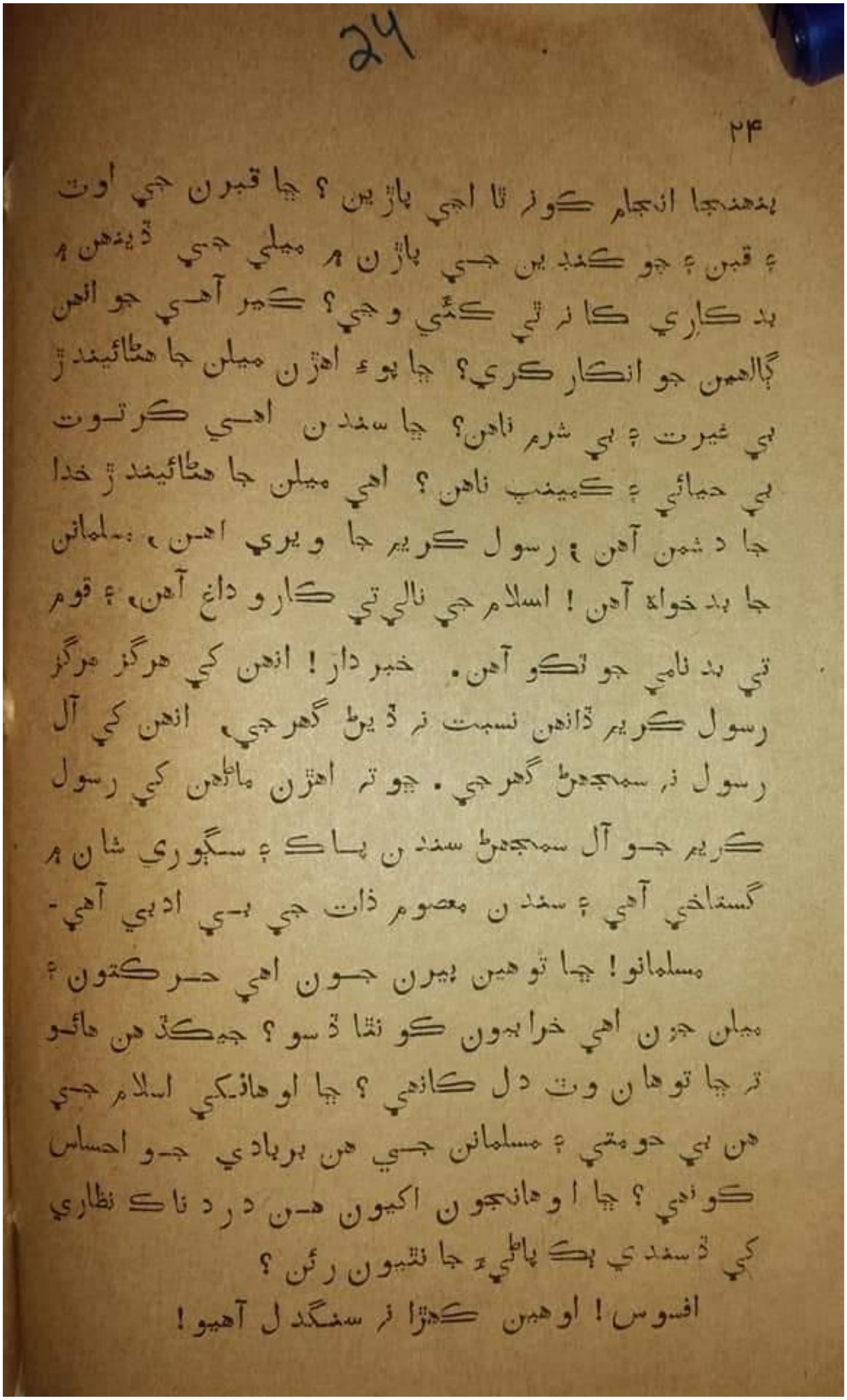

ھنن جا انجام ڪونہ ٿا اھي ٻاڙين ؟ ڇا قبرن جي اوٽ
۽ قبن ۽ جو ڪنڌ ٻن جي ٻاڙن ۾ ميلي جي ڏينھن ۾
بدڪاري ڪا نہ ٿي ڪئي وڃي؟ ڪير آھي جو انھن
ڳالھين جو انڪار ڪري؟ ڇا ٻوءِ اھڙن ميلن جا ھلائيندڙ
بي غيرت ۽ بي شرم ناھن؟ ڇا سندن اھي ڪرتوت
بي حيائي ۽ ڪميڻپ ناھن؟ اھي ميلن جا ھلائيندڙ خدا
جا دشمن آھن ۽ رسول ڪريم جا ويري اھن، مسلمانن
جا بدخواہ آھن! اسلام جي نالي تي ڪارو داغ آھن، ۽ قوم
تي بدنامي جو ٽڪو آھن. خبردار! انھن کي ھرگز ھرگز
رسول ڪريم ڏانھن نسبت نہ ڏيڻ گھرجي، انھن کي آل
رسول نہ سمجھڻ گھرجي. ڇو تہ اھڙن ماڻھن کي رسول
ڪريم جو آل سمجھڻ سندن پاڪ ۽ سڳوري شان ۾
گستاخي آھي ۽ سندن معصوم ذات جي بي ادبي آھي-

مسلمانو! ڇا توھين پيرن جون اھي حرڪتون ۽
ميلن جون اھي خرابيون ڪو نہ ٿا ڏسو؟ جيڪڏھن ھائو
تہ ڇا توھان وٽ دل ڪانھي؟ ڇا اوھان کي اسلام جي
ھن بي حرمتي ۽ مسلمانن جي ھن بربادي جو احساس
ڪونھي؟ ڇا اوھانجون اکيون ھن دردناڪ نظاري
کي ڏسندي ھڪ پاڻيءَ جا نٿيون رئن ؟

افسوس! اوھين ڪھڙا نہ سنگدل آھيو!

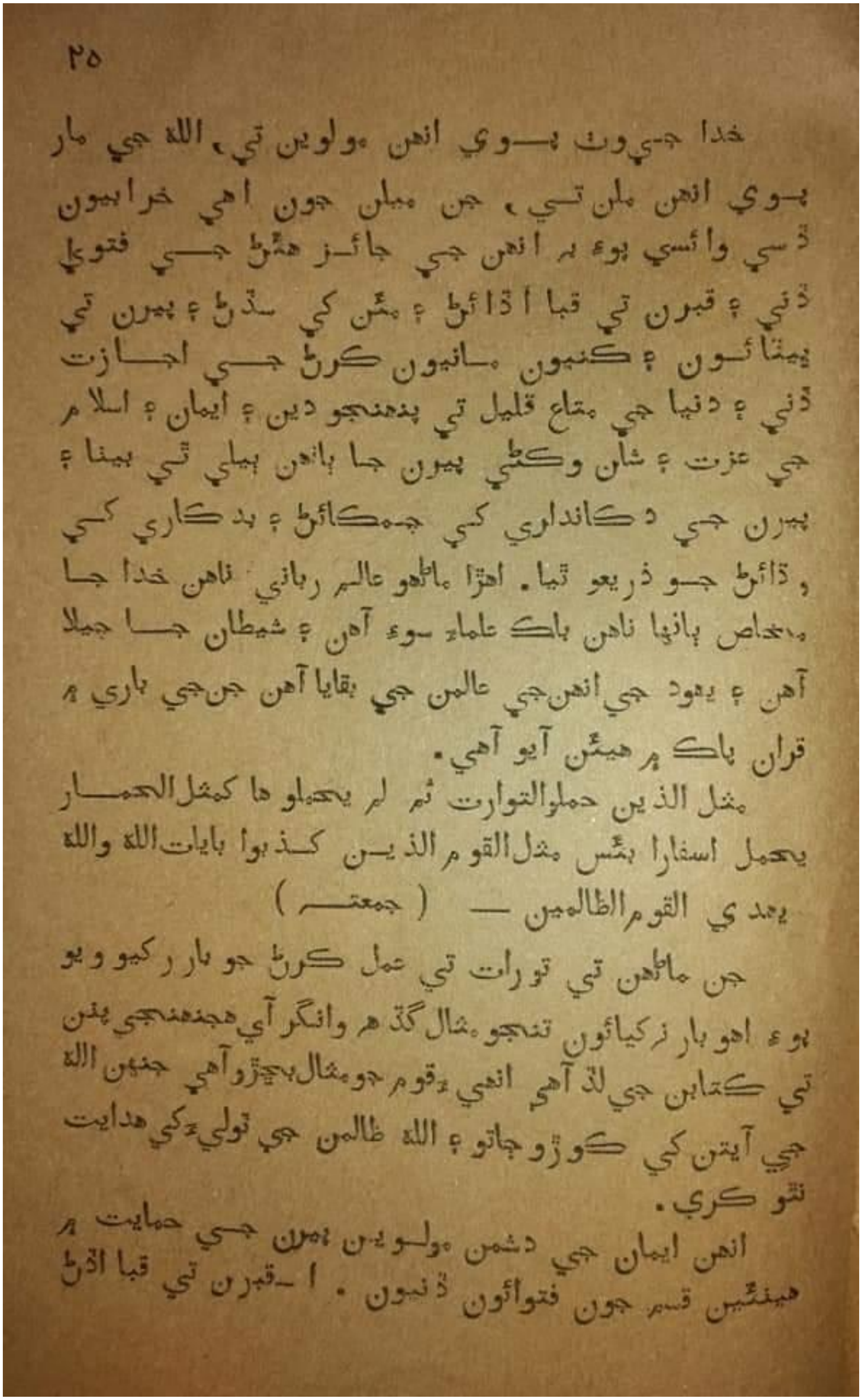

خدا جي ڦٽ هوي انهن مولوين تي، الله جي مار هوي انهن ملن تي، جن ملن جون اهي خرابيون ڏسي وائسي پوءِ به انهن جي جائز هئڻ جي فتويٰ ڏني ۽ قبرن تي قبا اڏائڻ ۽ مئن کي سڏڻ ۽ پيرن تي ڀيٽائون ۽ کنيون مانيون ڪرڻ جي اجازت ڏني ۽ دنيا جي متاع قليل تي پنهنجو دين ۽ ايمان ۽ اسلام جي عزت ۽ شان وڪٽي پيرن جا پاڻهن ٻيلي ٿي ويٺا ۽ پيرن جي دڪانداري کي چمڪائڻ ۽ بدڪاري کي وڌائڻ جو ذريعو ٿيا. اهڙا ماڻهو عالم رباني ناهن خدا جا مخلص ٻانها ناهن بلڪ علماءِ سوءِ آهن ۽ شيطان جا چيلا آهن ۽ يهود جي انهن جي عالمن جي بقايا آهن جن جي باري ۾ قرآن پاڪ ۾ هيئن آيو آهي.

مثل الذين حملوالتوارت ثم لم يحملوها كمثل الحمار يحمل اسفارا بئس مثل القوم الذين كذبوا بايات الله والله يهدي القوم الظالمين — (جمعة)

جن ماڻهن تي تورات تي عمل ڪرڻ جو بار رکيو ويو پوءِ اهو بار نه کڻيائون تن جو مثال گڏه وانگر آهي جنهن جي پٺن تي ڪتابن جي لڏ آهي. انهيءَ قوم جو مثال بڇڙو آهي جنهن الله جي آيتن کي ڪوڙو ڄاتو ۽ الله ظالمن جي ٽوليءَ کي هدايت نٿو ڪري.

انهن ايمان جي دشمن مولوين پيرن جي حمايت ۾ هيٺئين قسم جون فتوائون ڏنيون. ١- قبرن تي قبا اڏڻ

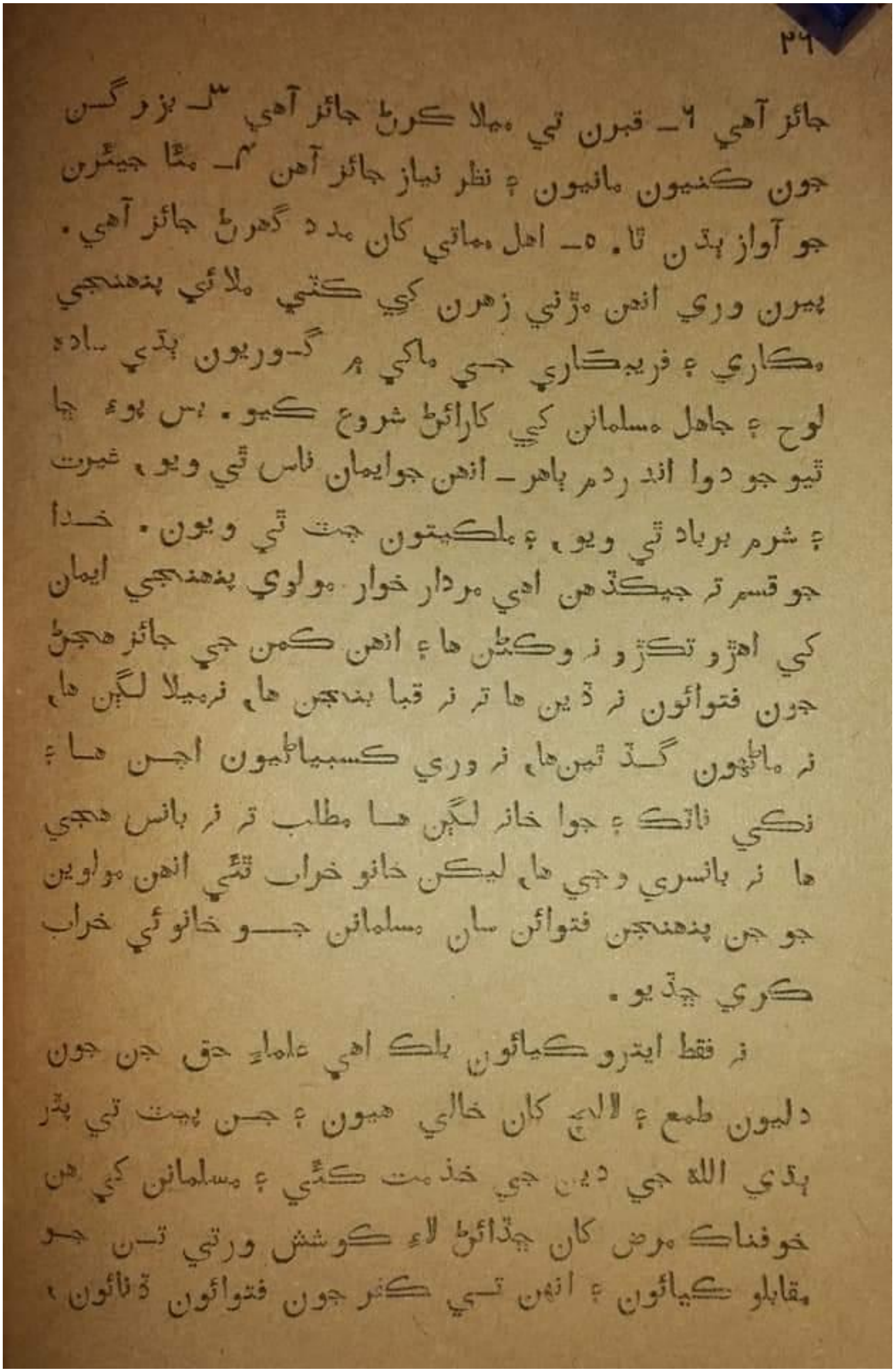

جائز آهي ٢- قبرن تي ميلا ڪرڻ جائز آهي ٣- بزرگن جون ڪنيون مڃيون ۽ نظر نياز جائز آهن ٤- مُئا جيئرن جو آواز ٻڌن ٿا. ٥- اهل مماتي کان مدد گهرڻ جائز آهي. پيرن وري انهن مڙني زهرن کي کڻي ملائي پنهنجي مڪاري ۽ فريبڪاري جي مکي ۾ گوريون ٻڌي ساده لوح ۽ جاهل مسلمانن کي کارائڻ شروع ڪيو. بس پوءِ ڇا ٿيو جو دوا اندر دم پاهر- انهن جو ايمان ناس ٿي ويو، غيرت ۽ شرم برباد ٿي ويو، ۽ ملڪيتون ڇٽ ٿي ويون. خدا جو قسم ته جيڪڏهن اهي مردار خوار مولوي پنهنجي ايمان کي اهڙو ٽڪڙو نه وڪڻن ها ۽ انهن ڪمن جي جائز هجڻ جون فتوائون نه ڏين ها ته نه قبا ٻڌجن ها، نه ميلا لڳن ها، نه ماڻهون گڏ ٿين ها، نه وري ڪسبياڻيون اچن ها ۽ نه ڪي ناٽڪ ۽ جوا خانا لڳن ها مطلب ته نه بانس هجي ها نه بانسري وڄي ها، ليڪن خانو خراب ٿئي انهن مولوين جو جن پنهنجن فتوائن سان مسلمانن جو خانو ئي خراب ڪري ڇڏيو.

نه فقط ايترو ڪيائون بلڪ اهي علماءِ حق جن جون دليون طمع ۽ لالچ کان خالي هيون ۽ جن پيٽ تي پٿر ٻڌي الله جي دين جي خدمت ڪئي ۽ مسلمانن کي هن خوفناڪ مرض کان ڇڏائڻ لاءِ ڪوشش ورتي تن جو مقابلو ڪيائون ۽ انهن تي ڪفر جون فتوائون ڏنائون،

۽ انهن کي جماعت مان خارج ڪيو ويو ۽ ڪين وهابي جو لقب ڏنو ويو ۽ اولياءَ الله جو منڪر سڏيو ويو ۽ ڪين مسجدن ۾ نماز پڙهڻ کان روڪيو ويو. اهي سڀئي شيطاني ڪارروايون اسلام جي نالي سان ڪيون ويون ۽ رسول پاڪ ۽ اولياءَ جي محبت جي بهاني سان ڪيون ويون ليڪن خدا شاهد آهي تہ رسول پاڪ انهن حرامخورن ۽ الله جي دشمن کان بيزار آهي ۽ اولياءَ سونهارا انهن جي ڪِنن ڪرتوتن کان بري آهن. ڇا رسول پاڪ ۽ اولياءَ سڳورا انهي ۾ خوش ٿيندا - تہ قبرن تي قبا اڏائي ميلا ۽ پوڄائون ڪرايون وڃن ۽ زناڪاري ۽ بدمعاشي کي مسلمانن ۾ رواج ڏنو وڃي ۽ مسلمان پنهنجن هڏن جي ڪمائي ۽ پگهر جو پورهيو مڪار پيرن ۽ بدمعاش مجاورن کي کارائين؟ نہ هرگز نہ.

درد مند مسلمانو! قوم جا اخلاق تباهہ ٿي ويا. زر و زور ڇت ٿي ويو قوم جو قافلو ڌاڙيلن ۽ ٺڳن جي ور چڙهي ويو ۽ اسانجي ڌڻ جي گلہ باني ۽ حفاظت بگهڙن کي سونپي وئي. ڇا اهڙي حالت ۾ اسانجو باقي رهڻ ممڪن آهي؟ خدا جي واسطي اٿو- غفلت جو نشو پي چڪا، خاموشي جي سزا کائي چڪا. ڇا ايتري مصيبت اوهان کي اٿارڻ لاءِ ڪافي ناهي؟ ۽ ايڏي ساري ذلت اوهان کي سجاڳ ڪرڻ لاءِ پوري ناهي؟ اٿو ۽ مشرق کان وٺي مغرب

تاه ۽ اتر ڪانوڻي ڏکڻ تاه مسلمانن ۾ هڪ زبردست انقلاب پيدا ڪريو ۽ اهو انقلاب پيدا ڪريو جو قوم جي ٻچي ٻچي جي زبان مان هي آواز اچڻ لڳي. ”ڪون ڪپن ڪون ڪپن قوم جا قاتل ڪون ڪپن“ ۽ اهو ماحول پيدا ڪريو ۽ اهو واءُ آڻيو جو ڳوٺ ڳوٺ ۾ پيرن جي اچڻ وقت سنڌ ۾ آجيان ۽ مرحبا هنطرح ڪئي وڃي - ڪون ڪپو ڪون ڪپو دين جا دشمن ڪون ڪپو-

تيستائين سائين اهو سلوڪ روا رکيو وڃي جيستائين پنهن جا اخلاق سڌارين ۽ پنهنجون عادتون مٽائين ۽ مسلمانن کان مال ڦرڻ ڇڏي پنهنجي روزي پاڻ ڪمائين ۽ تڪبر ۽ وڏائي ڇڏي رسول ڪريم صلي الله عليہ وسلم جي امتين سان برابري جو سلوڪ ڪن ۽ هڪ جهڙا ٿي هلن ۽ پيري مريدي ڪي ات هٽي،

انما المومنون اخوۃ

جي مضبوط ڏاڳي ۾ پوئجي وڃن. جيڪڏهن هو انهن افعالن جي ڇڏڻ تي راضي ٿين تہ انهن سان برادري جو سلوڪ ڪريو ۽ انهن جي اڳيان اسلامي محبت جو نمونو پيش ڪريو ۽ جيڪڏهن هو پنهنجي هٺوڪي حالت تي ڄميا رهن ۽ مسلمانن کي ڦرڻ کائڻ کان باز نہ اچن ۽ مسلمانن جي لڄن لٽڻ کان نہ هٽن ۽ محمد عربي جي امتين سان برابري جو سلوڪ پسند نہ ڪن تہ پوءِ

کائون پري ٿي وڃو ۽ ساڻن سڀ تعلقات ٽوڙي ڇڏيو ۽ جئين توهانکي اڇوت بنايو اٿن تئين توهين بہ کين اڇوت بنائي ڪيري ڇڏيو. ۽ سندن ڪوڙي وڏائي ۽ فريب ڪاري جي ٻت کي ٻرزا ٻرزا ڪرڻ کان نہ گسو جيو تہ ڏاهن جو چوڻ آهي ”ڪني آگروڍي جڳي.“

دنيا کي معلوم آهي تہ اسلام جو اصل اصول ۽ بنياد توحيد خدا آهي ۽ اسلام پنهنجي هن بي نظير عقيدي تي جيترو بہ فخر ڪري اوترو بجا آهي. ليڪن پيري مريدي جي فتني توحيد کي هڪ زبردست نقصان پهچايو آهي ۽ پيرن انسان پرستي جو بنياد وجهي اسلام جي حقيقت تي پردو وجهي ڇڏيو آهي ۽ ظاهر ۾ تہ ماڻهن کي ذڪر ۽ فڪر جي تلقين ڪيائون ليڪن گهڻي طرح لا اله الا الله جي ڪلمي کي اهو تہ ڪاٽ هنيائون جو ڪلمي جي حقيقت ئي بدلجي وئي ۽ اسلام جي صورت ئي مسخ ٿي وئي ۽ ماڻهن کي چيائون تہ ڪلمي جو مطلب فقط هي آهي تہ خدا کي هڪڙو ڄاڻجي باقي الهجو ٿان ۽ اختيارات ۽ صفتون پيرن ۾ ڄاڻڻ جائز آهي ۽ توحيد جي معنيٰ فقط پهڻ ۽ مٽيءَ جي ٻتن پوڄڻ کان منع آهي باقي پيرن جي درن تي گيسيون ڏيڻ ۽ انهن جا پاٽي پيري ٽپڻ ۾ ڪڏون وجهي ڇڏڻ ۽ سندن اڳيان ٻانهون ٿي رهڻ ۽

سندن در جو ڪتو سڏائڻ ۽ ڪين ڪمائي آڻي ڪارائڻ ۽ پنهنجن ٻارن ٻچن جي وچ ۾ راڄا اندر ڪري اچي وهارڻ اهو سڀ ڪجهہ جائز بلڪ فرض آهي ۽ جيڪو به انهن ڳالهين جو انڪار ڪري سو بي دين، اولياء الله جو منڪر ۽ مسلماني ڪان خارج آهي.

ناظرين! اهوئي سبب آهي جنهنجي ڪري ڪيترن خدا جي مخلص ٻانهن تي ڪفر جون فتوائون نڪتيون ۽ تهمتن ۽ بهتانن جا طوفان ڪڙا ڪيا ويا. سڀ ڪان وڏيڪ پيرن ۽ سندن زر خريد مولوين جي عداوت جو شڪار اُهو مقدس انسان ٿيو جنهنجو نالو شيخ الاسلام محمد بن عبدالوهاب نجدي رحمة الله عليه آهي. حضرت شيخ محمد بن عبدالوهاب جو گناه اهو هو جو هن پيرن جا پول پڌرا ڪيا ۽ هن مخلوق پرستي جي برخلاف بغاوت جو اعلان ڪيو ۽ الله پاڪ جي وحدانيت ۽ سيدنا محمد ڪريم صلي الله عليه وسلم جي اطاعت جو جهنڊو نجد جي سرزمين ۾ بلند ڪيو ۽ سندس تبليغ اهو تہ اثر ڏيکاريو جو نجد جي ساري ملڪ مان پيرن جو خاتمو ٿي ويو ۽ شيطان پنهنجي پوڄا ڪان هميشہ لاءِ نا اميد ٿي ويو. شيخ الاسلام جي دعوت نہ فقط نجد تائين محدود رهي

بلڪ هن اهو حق جو آواز ۽ سچائي پيغام دنيا جي اڳيان پيش ڪيو جو جهان جي هر حصي ۾ هنجو اثر ڏيکارڻ کانسواءِ نہ رهيو - خدا پرستي جي هن وڌندڙ سيلاب کي ڏسي هندستان جي مڪار پيرن ۽ يهود صفت مولوين جي پيٽ ۾ چوها ڊوڙڻ لڳا، ۽ هنن توحيد جي اثر کي زائل ڪرڻ ۽ پنهنجي مڪاري کي قائم رکڻ لاءِ حضرت امام محمد بن عبدالوهاب کي بدنام ڪرڻ شروع ڪيو- شيخ محمد بن عبدالوهاب تي هن قسم جون تهمتون تراشيون ويون ۽ بهتان ٻڌا ويا.

١- هن کي نبي بڻجڻ جو ارادو هو.

٢- هو رسول الله صلي الله عليہ وسلم جي شفاعت جو منڪر هو.

٣- هن رسول ڪريم تي صلوات پڙهڻ بند ڪري ڇڏي هئي.

۴- هو معراج جو منڪر هو.

٥- هو حضرت جن جي معجزن کان انڪاري هو.

٦- هن حضرت جن جي قبر مبارڪ جي زيارت کي ڪفر سڏيو آهي.

٧- هن چيو تہ رسول ڪريم صلي الله عليہ وسلم کي وفات کان پوءِ سڏڻ ضروري ناهي،

۸ - هن چيو ته حضور جن کان منهنجي لٺ ۾ وڌيڪ طاقت آهي.

ناظرين! هي اهي بهتان آهن جيڪي بين ڪري مسلمانن کي خدا جي هن ٻانهي کان متنفر ڪيو ويو، ۽ مٿس ڪفر جون فتوائون ڪڍيون ويون ۽ کيس لعنتي سڏيو ويو، جيڪو به الله جو ٻانهو پيرن جي مڪر ۽ فريب کان مسلمانن کي آگاهه ڪرڻ لاءِ اٿيو ٿي ته جهٽ انهي کي وهابي سڏيو ٿي ويو ۽ ماڻهن کي ٻڌايو ٿي ويو ته هي محمد بن عبدالوهاب جو پوئلڳ آهي هي رسول ڪريم جو دشمن آهي هي ههڙو آهي هي ههڙو آهي. ليڪن آءٌ دعوا سان چوان ٿو ته اها ڪار پيرن ۽ سندن تڪريل مولوين جي بي ايماني آهي نسورو ڪوڙ آهي بهتان عظيم آهي -

لعنت الله علي الڪاذبين.

اسين شيخ محمد بن عبدالوهاب جي ڪتابن مان سندس عقيدا نقل ڪري پيرن ۽ سندن مولوين جي ڌوڪيبازي ۽ ڪذب بياني کي آشڪار ڪري ٿا ڇڏيون.

حضرت شيخ محمد بن عبدالوهاب لکن ٿا -

(۱) اولهم نوح عليه السلام و آخرهم محمد صلي الله عليه وسلم و هو خاتم النبيين.

(مجموعة نجديہ ص ١٤)

پهريون رسول حضرت نوح عليہ السلام هو ۽ سڀني کان پويون رسول حضرت محمد صلي الله عليہ وسلم آهي ۽ حضرت جن خاتم النبيين آهن.

(٢) فان قال اتنكر شفاعة رسول الله صلي الله عليہ وسلم وتبرا منها فقل لا انكرها , لا اتبرا منها بل هو صلي الله عليہ وسلم الشافع والمشفع وارجو اشفاعتہ (كشف الشبهات ص ٦٢)

ترجمہ جيڪڏهن تو کي ڪو چوي تہ ڇا تون رسول الله صلي الله عليہ وسلم جي شفاعت کان انڪار ٿو ڪرين، ۽ بيزاري ٿو ڏيکارين تہ جواب ڏي تہ آءٌ نڪي حضرت جن جي شفاعت کان انڪاري آهيان ۽ نڪي بيزار آهيان بلڪ حضرت صلي الله عليہ وسلم شافع آهن ۽ سندن شفاعت ڏول پيل آهي ۽ آءٌ سندن شفاعت جو اميد وار آهيان.

(٣) اركان الصلوات اربعة عشر القيام مع القدرة وتكبيرة الاحرام وقراءة الفاتحة والركوع والرفع منہ والسجود علي الاعضاء السبعة والاعتدال منہ والجلسة والصلوات علي النبي صلي الله عليہ وسلم والتسليمتان (شروط الصلوات ص ١٨)

نماز جا فرض چوڏهن آهن، ۽ نبي صلي الله عليہ وسلم تي صلوات پڙهڻ بہ فرض آهي.

(٤) بعدالعشر عرج به الي السماء (مجموع نجديه ص ١١)

نبوت جي ڏهين سال کان پوءِ حضرت جن جو آسمان تي معراج ٿيو.

(٥) ڪتاب التوحيد صفحه ١٣ ۾ اها حديث جنهن ۾ آهي، ته حضرت علي کي لڙائي وقت اکين ۾ سور هو پوءِ رسول الله صلي الله عليه و سلم پنهنجي ڦيٽي مبارڪ سندس اکين کي مکي ته اکيون چڱيون ڀليون ٿي پيون ان بابت لکي ٿو.

تفله في عينه علم من اعلام النبوت.

يعني اهو به حضرت جن جي ڪيترن ئي معجزن مان هڪ معجزو آهي. تنهن ڪانسواءِ ٻيو ڪتاب التوحيد ۾ ڪيترائي حضرت صلي الله عليه و سلم جا معجزا بيان ڪيا اٿس.

[٦] زيارته من افضل الاعمال (ڪتاب التوحيد ص ٧٩)

حضرت جن جي قبر مبارڪ جي زيارت ڀلي کان ڀلن ڪمن مان هڪ آهي.

(٧) بعثه الله الي الناس ڪافة وافترض طاعته علي جميع الثقلين الجن والانس (مجموعة نجديه ص ١٣)

الله تعاليٰ حضور جن کي سڀني انسانن ڏانهن رسول

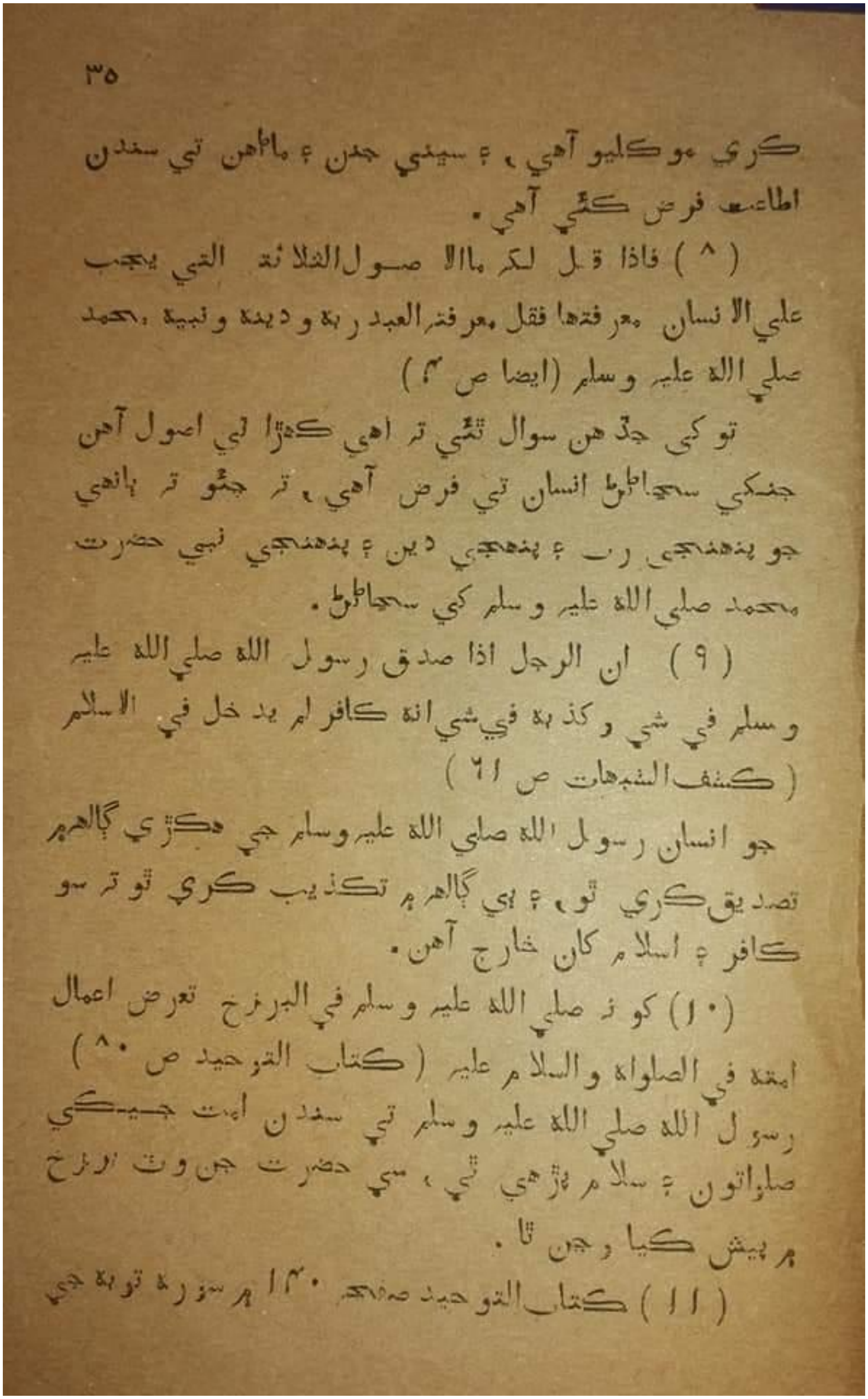

ڪري موڪليو آهي، ۽ سڀني جنن ۽ ماڻهن تي سندن اطاعت فرض ڪئي آهي.

(٨) فاذا قيل لك ما الاصول الثلاثة التي يجب علي الانسان معرفتها فقل معرفة العبد ربه و دينه و نبيه محمد صلي الله عليه وسلم (ايضا ص ٤)

تو کي جڏهن سوال ٿئي ته اهي ڪهڙا ٽي اصول آهن جنڪي سڃاڻڻ انسان تي فرض آهي، ته چئو ته ٻانهي جو پنهنجي رب ۽ پنهنجي دين ۽ پنهنجي نبي حضرت محمد صلي الله عليه وسلم کي سڃاڻڻ.

(٩) ان الرجل اذا صدق رسول الله صلي الله عليه وسلم في شي و كذبه في شي انه كافر لم يدخل في الاسلام (كشف الشبهات ص ٦١)

جو انسان رسول الله صلي الله عليه وسلم جي هڪڙي ڳالهه تصديق ڪري ٿو، ۽ ٻي ڳالهه ۾ تڪذيب ڪري ٿو ته سو ڪافر ۽ اسلام کان خارج آهن.

(١٠) كونه صلي الله عليه وسلم في البرزخ تعرض اعمال امته في الصلواة والسلام عليه (كتاب التوحيد ص ٨٠)

رسول الله صلي الله عليه وسلم تي سندن امت جيڪي صلواتون ۽ سلام پڙهي ٿي، سي حضرت جن وٽ برزخ ۾ پيش ڪيا وڃن ٿا.

(١١) ڪتاب التوحيد صفحه ١٤٠ ۾ سوره توبه جي

آيت. قل اباالله و آياته و رسوله كنتم تستهزئون.

جي تفسير ۾ لکي ٿو ته جيڪو به ماڻهون الله تعاليٰ يا سندس ڪنهن حڪم يا خدا جي رسول تي ڪا مسخري يا ٺٺول ڪري ته اهو ماڻهون ڪافر آهي.

مسلمانو! هي آهن هن مسڪين مسلمان جا عقيدا، جي هن پنهنجن ڪتابن ۾ کلي طرح لکي ڇڏيا آهن، ليڪن پيرن جي مڪاري ۽ مولوين جي بيهوديت ڏسو جو هنن ڪوڙ هڻي ڪيئن ڪيس بدنام ڪري رهيا آهن. هن جو گناهه فقط هي هو ته هن مخلوق پرستي ڪيڏي خدا پرستي کي جاري ڪيو ۽ رسول ڪريم جي دين کي جياريو ۽ پيٽوڙي پيرن ۽ مڪار ملن جي گراهه تي لت ڏني. اهو جيڪڏهن گناهه آهي، ته پوءِ کهڙو ايماندار مسلمان انهي کان پاسو ڪندو.

سنڌ جا پيرو! رهئي ۽ آڏئي جا غلام مولويو! پيرن جا دلال ملائو! توهان مان ڪڙي مڪڙي کي کليل چئلينج ٿو ڏيان، ته توهان جيڪڏهن همت آهي ۽ توهان ذرو به ايمانداري آهي ته اهي بهتان جي اوهان شيخ الاسلام محمد بن عبدالوهاب نجدي تي هڻيا آهن، اهي شيخ جي پنهنجن ڪتابن مان ثابت ڪريو ورنه مسلمانن کي هيئن سمجهڻ جو پورو پورو حق آهي ته اوهين الله وارن جا دشمن ۽ عادتي

ڪوڙ ڳالهائيندڙ ۽ خدا جي خلق کي گمراهه ڪندڙ ۽ شريف لامهجا آهيو —

نيڪ نيت مسلمانو! الله تعاليٰ فرمائي ٿو ته-

والذين يؤذون المؤمنين والمؤمنات بغير ما اكتسبوا فقد احتملوا بهتانا واثما مبينا .

(جيڪي ماڻهو مومن مردن ۽ زالن کي بنا گناهه جي ڏکوئين ٿا تن تحقيق پنهنجي سر تي بهتان ۽ پڌرو گناهه کنيو آهي) .

انهي آيت کي ڏسي فيصلو ڪريو، ته اهي ماڻهو جي رات ڏينهن شيخ محمد بن عبدالوهاب تي ڪوڙ ٻڌندا ۽ ڪيس ڳالهائيندا گهمن سي ڪهڙي جهنم جا لائق آهن. ڇا اهڙا ماڻهو بزرگ، درويش ۽ قطب الاقطاب سڏڻ جا لائق آهن؟ ڇا هڪ ايماندار انسان انهن جو منهن ڏسڻ به پسند ڪندو؟ جيڪڏهن نه ته پوءِ جو نٿي اهڙن فريب ڪارن ۽ مڪارن کي پنهنجي ڪُٺي جي جزا ڏئي وڃي ۽ جو نٿا مسلمان انهن کان پنهنجي بري ٿين؟

غيرت مند مسلمانو! اڄ توهانکي پيري مريدي جي حقيقت چڱي طرح پڌائي چڪو آهيان. هاڻي توهانتي به فرض آهي ته اوهين به مسلمانن کي هن عذاب اليم کان نجات ڏيارڻ لاءِ پنهنجا پانهن پيلي ٿيو.

38

اي مولٰي! تون توحيد وارن کي فتح ڏي — اي سائين! تون پنهنجن ۽ پنهنجي دين جي دشمنن کي برباد ڪر ۽ مسلمانن کي سيني درن ۽ درگاهن کان بي نياز ڪري پنهنجي ئي در تي جهڪاءِ ۽ سيني پيشوائن کان ڇڏائي کين فقط پنهنجي سچي رسول حضرت محمد مصطفٰي احمد مجتبٰي صلي الله عليه وسلم جي پيروي تي قائم رک - آمين يا رب العالمين.

وصلي الله علٰي محمد وآله وبارڪ وسلم —

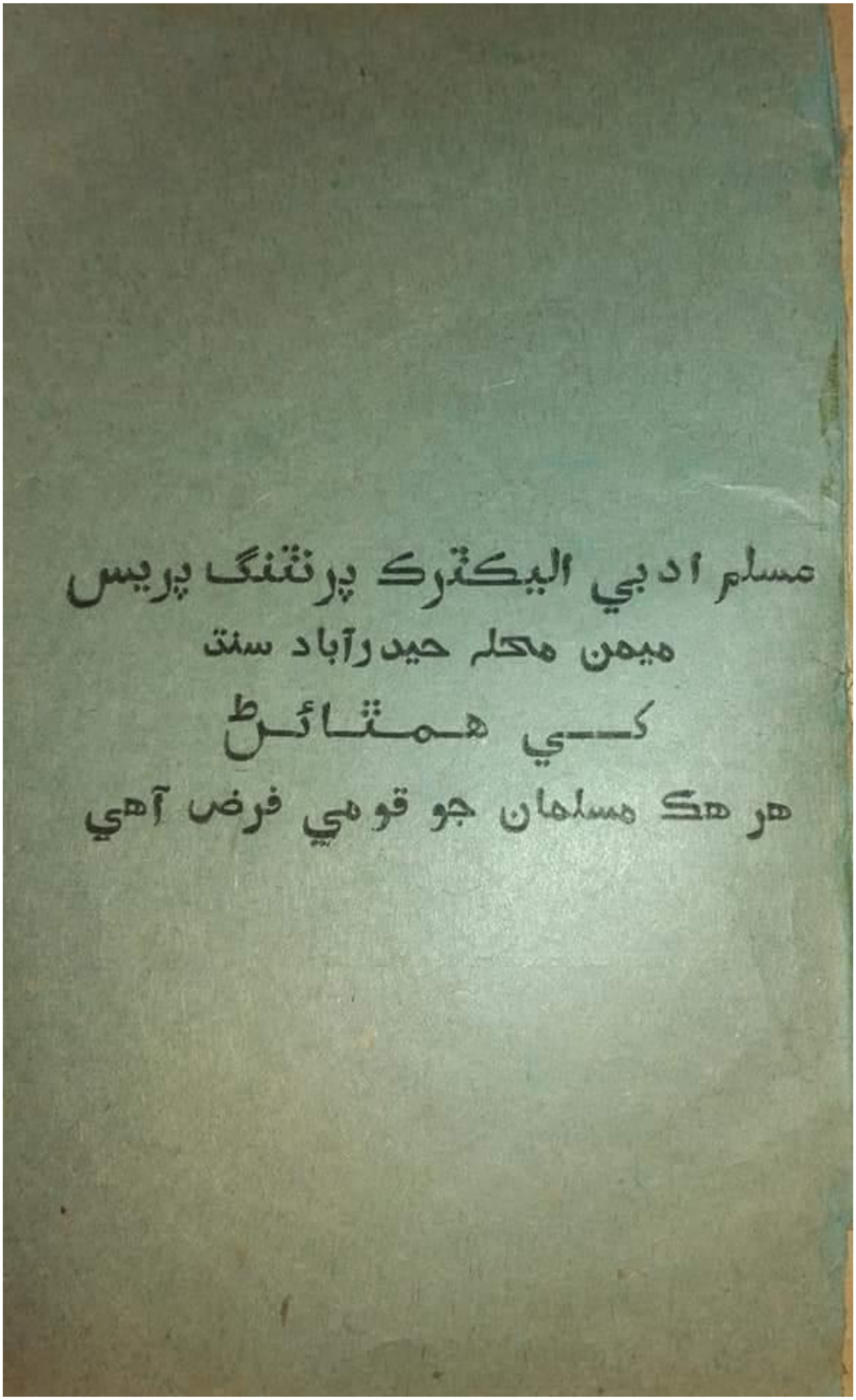

مسلم ادبي اليڪٽرڪ پرنٽنگ پريس
ميمڻ محلہ حيدرآباد سنڌ
ڪي همٿائڻ
هر هڪ مسلمان جو قومي فرض آهي

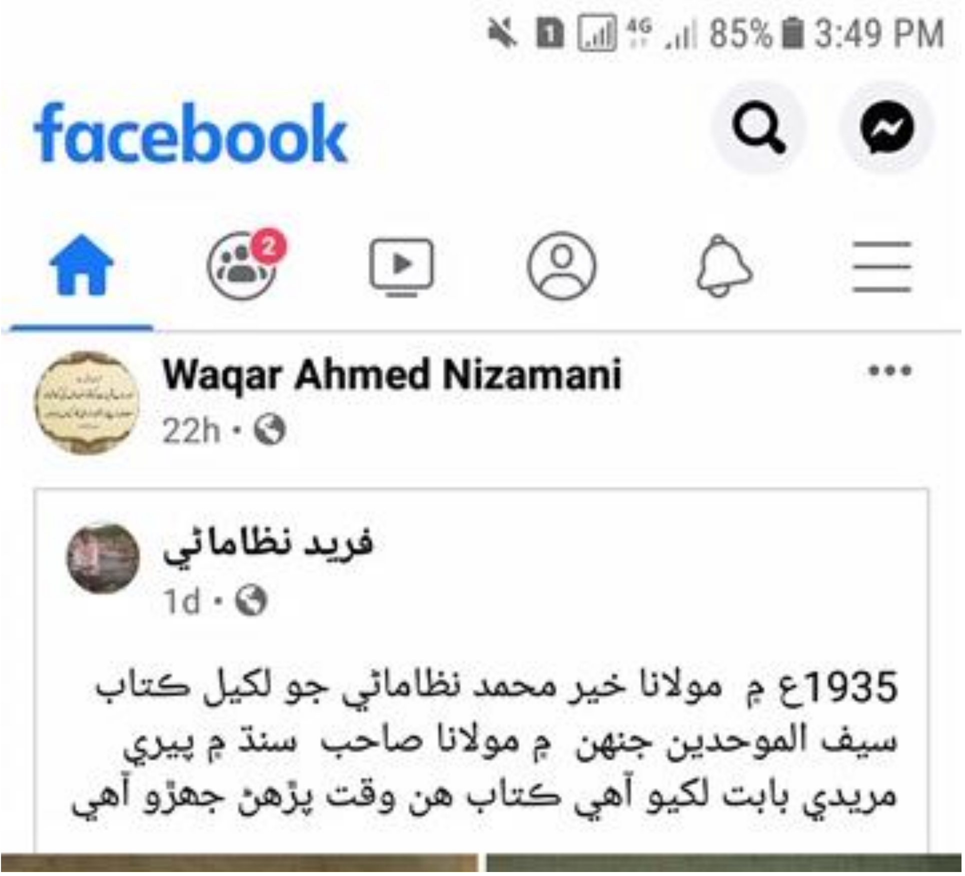

Waqar Ahmed Nizamani
22h ·

فريد نظاماڻي
1d ·

1935ع ۾ مولانا خير محمد نظاماڻي جو لکيل ڪتاب سيف الموحدين جنهن ۾ مولانا صاحب سنڌ ۾ پيري مريدي بابت لکيو آهي ڪتاب هن وقت پڙهڻ جهڙو آهي

35

ممهربانيون وقار احمد نظاماڻي، فريد نظاماڻي، ۽ محمد واصف پنهور صاحبن جون وڏيون مهربانيون جن جي وساطت سان اسان جي بزرگ خير محمد نظاماڻي صاحب جو هي ناياب ۽ قيمتي، بيش بها ڪتاب هون تائين پهتو انهن سپني پلارن جي ٿورن سان آءٌ هي ڪتاب اڳتي archive.org جي ويبسائٺ تي وجهان ٿو ته جيئن سنڌ جا ماڻهو هن تصنيف مان مستفيض ٿي سگهن.

اعتدال پلو آهي، مسلمانن کي قبرپرست ۽ ملحد، ڪافر چوڻ کان پاسو ڪجي. قبرستان وڃڻ، گذري ويلن لاءِ ۽ پنهنجي لاءِ دعائون گهرڻ شريعت جو حصو آهي. اها ڳالھ وسارڻ نه کپي. شدت ضد، نفرت، ۽ تڪفيريت کان پاسو ڪجي..
نيازمند: محمد عمر چنڊ